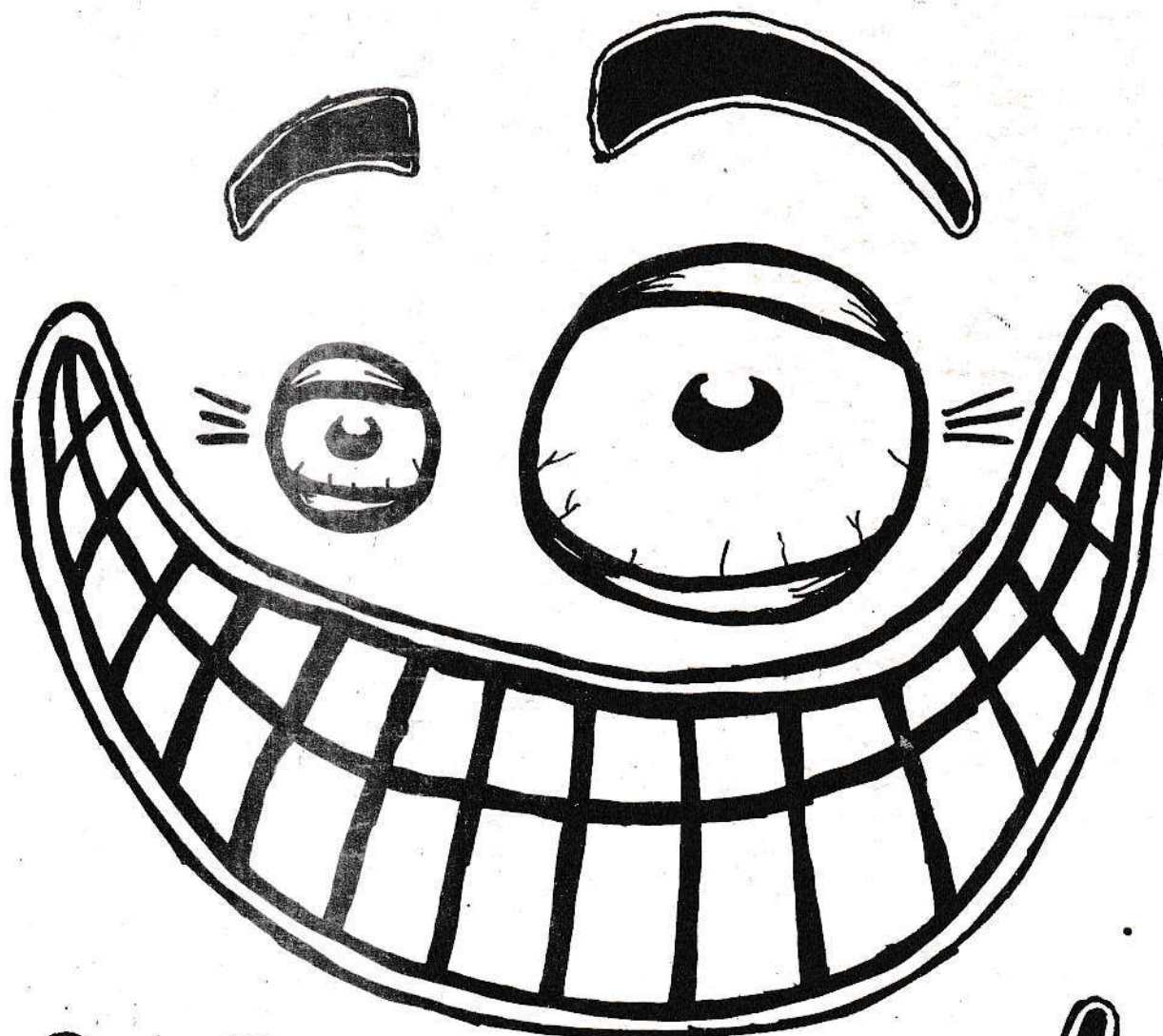

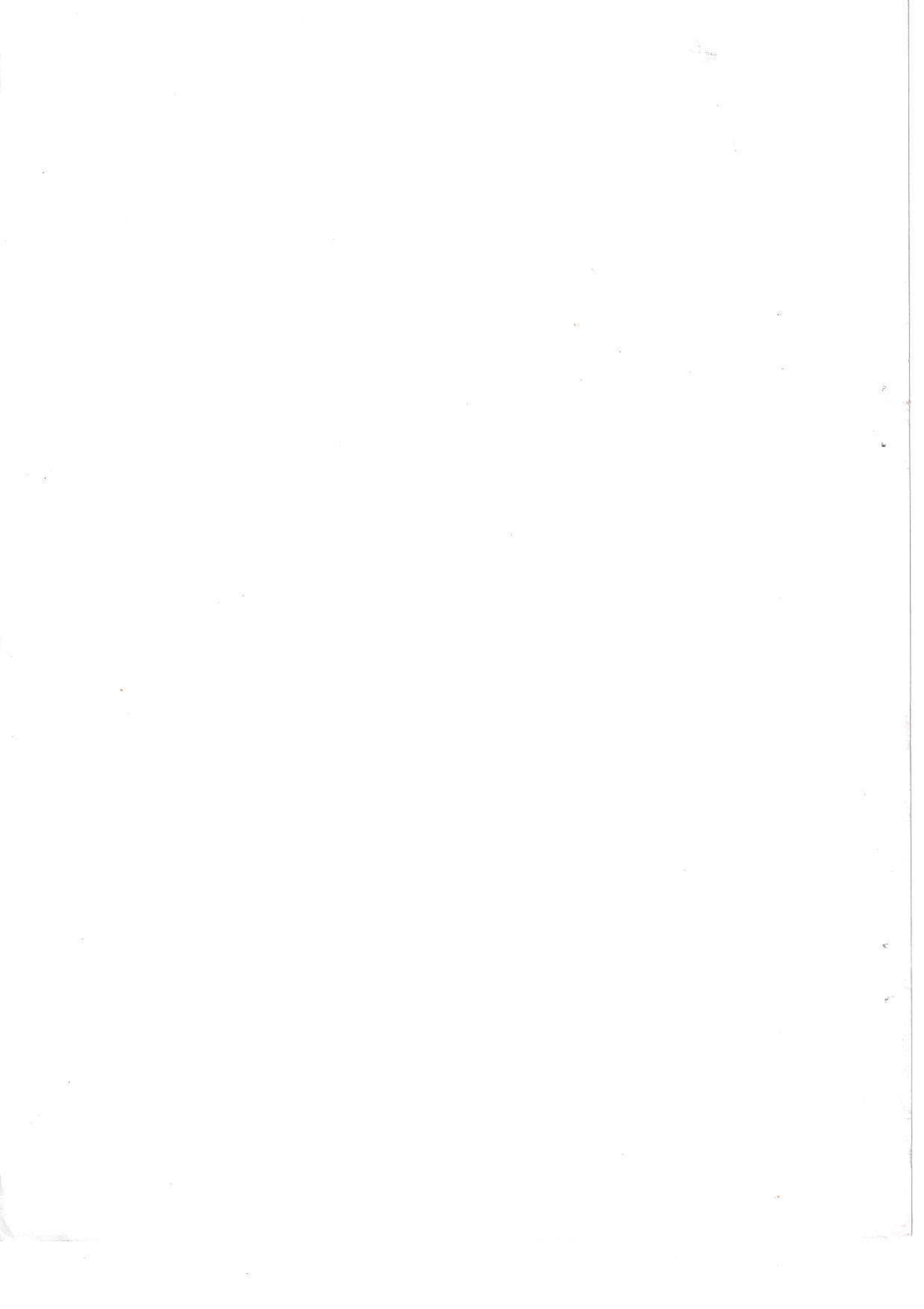
MLADIK

373.5(497.4 Ljubljana)
000004424.4

COBISS

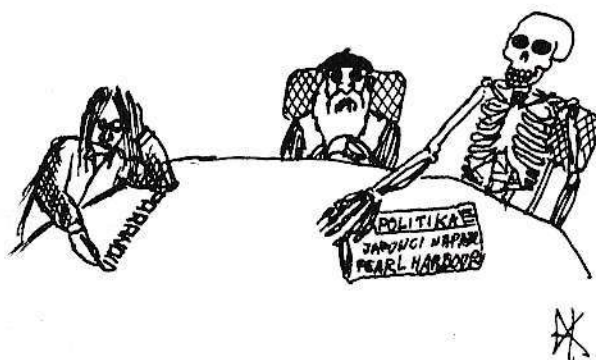

KONC!

KAZALO

Uvodnik.....	2
Intervju s profesorjem Belino.....	3
Juriš na gimnazijo, a true story.....	6
Gimnazijada '95.....	7
Kino.....	8
EPP.....	9
Ferrari Club.....	10
Kulturni teden.....	11
VOGUE.....	24
Narodni običaji.....	25
Računalništvo.....	26
Šport.....	27
Miss Ledine '95.....	28
Osmrtnice.....	30
Party zone.....	31
X-files.....	32

043895

Gimnazija Ledina - knjižnica
Moj 2.0

MLADIKA – časopis Gimnazije Ledina, leto 1994/95, 4. številka. BIG BOSS: **Blaž Kondža**; glavna urednika: **Matej Petek** in **Primož Sever**; odgovorna urednica: **Urška Strle**; Grafično uredništvo Mladike: **Borut Kotar**, **Matej DeCecco** in **Jure Čokl**. Sodelavci pri tej številki: **Matija Omerzu** (Gimnazijada), **Andreja Zupančič** (kino), **Mateja Jurič**, **Ana Peskar**, **Saša Babič**, **Gregor Virant** and many others...

Mentor: **prof. Nives Kreuh**.

Slikovni material: **Grafično uredništvo Mladike**. Prelom: **Mladika DTP**.

MLADIKA FOREVER!!!

SVEŽI UVODNIK SVEŽEGA UREDNIKA

Spoštovane bralke in bralci MLADIKE, časopisa za jutrišnji dan!

Pred vami je zadnja številka v šolskem letu 1994/95, ki je tokrat "dvojna". Dvojna je zato, ker smo poleg redne številke v njej izdali še posebno izdajo Mladike, namenjeno Kulturnemu tednu na Gimnaziji Ledina, ki je potekal konec marca 1995. Redni del številke je tokrat malo okrnjen, saj smo v zadnjem mesecu "izgubili" skoraj vse sodelavce iz četrth letnikov, ki se pripravljajo na Maturu '95. Kar se tiče vsebine tokratne Mladike, vam svetujem, da si nadrobno ogledate kazalo, kjer boste izvedeli točno lokacijo člankov, ki vas zanimajo.

Ta uvodnik je tudi moj zadnji uvodnik, ki sem ga napisal za Mladiko. Za mano so tri leta aktivnega sodelovanja z Mladiko, katero je naša generacija zopet obudila iz dolgotrajnega spanca. Če primerjam zadnjo številko s prvo, ki jo je naša generacija izdala, se občuti velikanski napredek, zato lahko rečem, da smo bili uspešni in upam, da bodo enako uspešne, če ne še bolj tudi naslednje generacije Mladikovcev.

Še vedno je Mladika najbolj odvisna od Vas, bralk in bralcev, ki ste naše vodilo. Priznam, da ne moremo narediti vse tako, da bi bilo všeč vsem, vendar se trudimo. Da bi bila naslednja leta še uspešnejša, nam morate pomagati, predvsem s svojimi predlogi, kritikami, pohvalami ipd. Le tako bomo vedeli, ali vam je Mladika všeč in ali bi v njej radi kaj spremenili. Vaše predloge bomo seveda upoštevali.

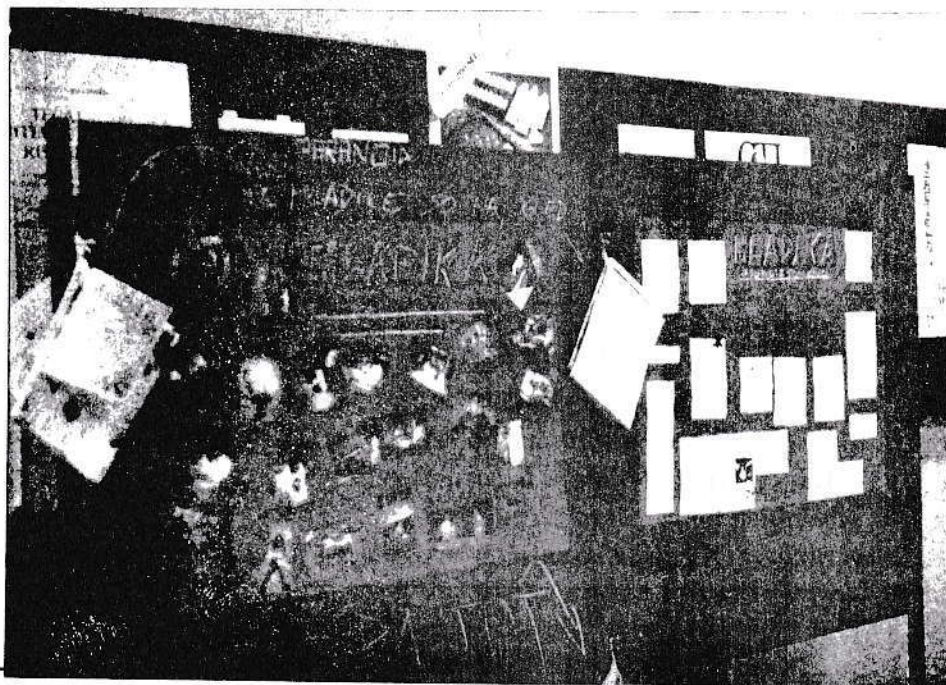
Da vas ne bom preveč utrujal s predolgim uvodnikom, vam želim čim boljši zaključek šole, četrtošolcem veliko sreče na maturi. Vsem, profesorjem in dijakom Gimnazije Ledina, pa želim da bi čim lepše preživeli poletne počitnice, se naužili svežega zraka in novih moči za naslednja leta. Sicer pa, vidimo se zopet v septembru ali oktobru 1995 v skoraj isti zasedbi.

P.S. Za konec bi se rad, v svojem imenu in v imenu vseh sodelavcev Mladike, zahvalil naši mentorici prof. Nives Kreuh za vso podporo in pomoč, ki nam jo je nudila. Podobna zahvala gre še vodstvu šole, vsem profesorjem šole ter Vam, bralcem Mladike, ki ste nas pridno prebirali vsa ta leta in upam, da nas boste še naprej.

BIG BOSS

Torej, ste pred zadnjo Mladiko v tem letu. Za tiste, ki berete uvodnike (ste za tri ulice zgrešili umobolnico), je morda presenečenje, da berete že drugi uvodnik v tej številki. Vendar to vsekakor ni pomota. Kakor vsi veste, se bliža konec leta in s tem tudi matura. Zaradi tega je seveda celotno uredništvo ostalo močno okrnjeno in to obrazloži tudi dokaj kratko Mladiko (kar vsekakor ne bo postalo običaj). To je torej uradno opravičilo, vendar to vse najbrž že veste iz uvodnika Blaža Kondžca. No, in ko smo že pri Blažu, ki je zadnji dve leti veljal za glavnega urednika Mladike, bi rad omenil še glavni razlog, zaradi katerega sem se spravil k pisanju tega uvodnika. Stvar je torej taka: "He's out I'm in", kakor bi rekli prebivalci ameriške celine. Torej Blaž in ostali vestni sodelavci Mladike (četrtošolci), ki so Mladiko pravzaprav ponovno obudili, odhajajo fakulteti nasproti in nas s tem zapuščajo (Oh, stop. You are making me cry.). Vsekakor si bo bodoča sestava Mladike prizadevala obdržati Mladiko na prejšnjem nivoju in ga celo preseči (kar ne bo lahko). Od vas se ne bom poslavljaj, saj je to storil že Blaž, pač pa vam želim lepe počitnice (tud' to je že naredu Blaž) in kakor bi rekel nek slovenski TV voditelj: "Ostanite še naprej z nami."

"zeleni" urednik Matej

INTERVJU S PROF. RUBNOM BELINO

Ko sva prišli v kabinet za fiziko, sva najprej opazili vse polno igric, ki jih "špilajo" profesorji (če torej niste vedeli, zakaj kdaj zamudijo, ali pa gredo v kabinet med poukom, zdaj veste).

Tu je bil tudi profesor Belina. Kdor ga še ne pozna: je srednje visok, ponavadi nasmejan. Ima črne, ravne lase. Da pa boste izvedeli še več o njem, si preberite, kaj nama je povedal o sebi.

MLADIKA: Kako to, da ste se odločili za študij fizike?

prof. Ruben Belina: Uh,... (dolg premor), hja, hm, ne vem, mogoče sem že malo pozabil, res pa je, da sem se šele na koncu 4.letnika dokončno odločil. Zdelo se mi je, da bom tam največ izvedel, čeprav me je zanimala tudi filozofija.

M: Ali bi se zopet odločili za fiziko, če bi še enkrat živeli?

R.B.: Težko rečem, mogoče bi se. Fizika je kar v redu, je pa kup drugih stvari, ki me zanimajo. Vprašanje.

M: Koliko let že poučujete na Gimnaziji Ledina?

R.B.: Od leta 1988. Začel sem pa 1. aprila.

M: A to ni bila šala?

R.B.: (smeh) Ne vem, mogoče.

M: Je to vaša edina profesorska izkušnja?

R.B.: Ne, učil sem še na treh drugih šolah. Najprej honorarno pa šest ur na teden na Oblikovni, potem eno leto na Zdravstveni, potem pa še eno leto na Vzgojiteljski. Na oblikovni ni bilo pravega posluha za fiziko, druge pa večjih problemov ni bilo. Na vzgojiteljski je bila bolj revščina glede opreme, naša šola je pa kar dobro opremljena.

M: Kakšni so vaši odnosi s sodelavci?

R.B.: Ja, hm, odnosi so z večino kar dobri, kolikor so mogoči. Večinoma se profesorji med seboj srečujemo, ko nesemo dnevnik. Tu v kabinetu imamo pa zelo dobre odnose (pomenljivo).

M: Kaj mislite o dijakih in dijakinjah Gimnazije Ledine?

R.B.: Kaj mislim? Ja nekateri posluh za fiziko imajo, nekateri pa ne. Vsi pač nimajo enakih interesov. V glavnem si jaz mislim same dobre stvari o dijakih gimnazije Ledine. Nasploh rad delam z njimi.

M: Kakšna se vam zdi nasploh scena na šoli?

R.B.: Hja, ne vem, jaz to težko rečem, ker jaz nimam posebnih potreb, da bi se tu kaj posebnega dogajalo. Jaz pač s svoje pozicije skrbim zato, da se dogaja tisto, kar me res interesira, npr. tabori, drugi pa se trudijo v druge strani. S strani dijakov pa se mi zdi, da je bilo včasih bolj živahno. Zelo je tudi odvisno od razreda. Eni so bolj, drugi manj ustvarjalni.

M: Kateri je vaš najlepši in kateri najgrši spomin iz poučevanja na Gimnaziji Ledina?

R.B.: Iz poučevanja? Jah, tko je, človek si pač okoliščine v veliki meri sam ustvari. Najlepši spomini so iz taborov. Tam se dogaja, kar bi se moralo dogajati v pedagoškem oziru. Posebno slabih in dobrih stvari načeloma ne sortiram. Manj prijetne niso vezane na razrede in dijake.

M: Imate hobije, tudi šport?

R.B.: Zadnje čase mi je glavni hobi astronomija, ki je delno hobi, delno profesionalna dejavnost. Šport sem nekoliko zanemaril. Včasih obudim kakšen star hobi, tudi šport. Včasih sem veliko plezal, zdaj pa s kakšnim loparjem po zraku maham. Igram tenis, a predvsem zato, ker večina igra tenis in imam s kom igrati. Veliko boljši pa se mi zdi badminton. Včasih sem ga rekreativno igral po dvakrat na teden, tudi na kakšen turnir sem šel. Potem pa me je začela rama dajat. Košarka in nogomet me nikoli nista posebno zanimala. Športna ljubezen je bila vedno vezana bolj na hribe. S plezanjem se zdaj sicer bolj redko ukvarjam. Ko bo sin malo zrasel, ga bom poiskusi!l zainteresirat.

M: Kaj počnete med odmori?

R.B.: Hja, med odmori? Tule v kabinetu imamo dosti dela. Če ni kaj v zvezi s fiziko, se ponavadi zabavamo z raznimi igrami, debatiramo. Vglavnem ni dolgčas. Odmori so prekratki, treba bi jih bilo zdaljšat. Še dnevnik komaj odneseš. Ponavadi naredi to eden za vse nas.

M: Kakšni ste bili v dijaških in študentskih letih?

R.B.: V bistvu je velika razlika med dijaškimi in študentskimi leti. Dijaška leta so najlepša leta, kar sem jih preživel. Počeli smo vse mogoče. Praktično vse vikende sem porabil za plezanje in tabornike. Za plezanje sem se navdušil ravno pri tabornikih. Smo šli tudi na daljše ture, npr na Velebit, v Dolomite. Je pa fajn šport, ker dvigne adrenalin in krepi samozavest. V študentskih letih pa je bilo treba začeti malo bolj delat in se malo bolj resno posvetiti študiju. Posebno veliko časa mi je vzelo navajanje na učenje, saj je to že skrajni čas, da se navadiš, če se že prej nisi.

M: Katera je vaša najgrša razvada?

R.B.: Najgrša razvada? (doooooolg premor). Rad bi rekel, da je to, kar je za mene samega zelo moteče, da nerad vzdržujem red. Poglejte mojo mizo. Pri stvareh, s katerimi se ukvarjam zelo intenzivno, za red že poskrbim, druge pa je bolj kampanjsko.

M: Imate družino, ste srečno poročeni?

R.B.: Imam družino. Ne vem kaj pomeni ta pojem biti srečno poročen. Jaz se imam s svojo družino prov fino.

Če je to tisto, potem sem srečno poročen. Imam sina z imenom Jakob.

M: Ruben, to je precej nenavadno ime, kaj pomeni?

R.B.: Ime je hebrejsko. Lahko se ga sreča v Svetem pismu, v Stari zavezi. Ime samo je zelo popularno v Latinski Ameriki, precej Špancev ima to ime. Pri nas ga redko srečam, poznam samo enega Rubena. Sinovo ime pa je manjša šala, ker je v Stari zavezi Jakob Rubenov oče.

M: Kako vas je klicala mama, ste imeli kakšne vzdevke?

R.B.: Vglavnem so me klicali kar Ruben.

M: Kaj lahko poveste o sebi, svojem otroštvu in odrasčanju?

R.B.: Ja, to je spet tako vprašanje, ki vzame precej časa. Ker pa to ni možno bom naredil izbor. (dolg premor). Živel sem skos v Ljubljani, čeprav sem se občasno zabaval pri starih mamah v Trstu in Mariboru. Nikoli nisem maral institucionalnih zadev. V vrtcih in šolah sem se vedno slabo počutil. Dokler nisem prišel na gimnazijo. Hodil sem pa na Šubičevo. Res ne vem, kaj naj bi o tem še povedal.

M: Kako gledate na mladost, alkohol in druge droge?

R.B.: Običajno ponavadi začneš, ko si mlajši, ampak jaz ne poznam dosti ljudi, ki so se začeli vdajati alkoholu v najstniških letih. Takrat to še ni bilo popularno. Zdaj je tega precej več. Na tej šoli, opazam, je precej takih, ki konzumirajo ogromne količine alkohola. Občutek imam, da se obnašajo kot ljudje, ki se zapijajo, da bi nekaj utopili v alkoholu. Medtem, ko pri drogah je stvar drugačna in se je z leti precej precej spremenila. Ostaja pridih nekega čara zaradi prepovedanosti. V mojih letih še ni bilo popularno. Največjo vlogo s srečanjem z drogo je imelo pomoje obdobje hipijev. Takrat se je na veliko potovalo in ravno s teh potovanj so prinesli največ drog, npr marihuano, ki so jo potem tudi sami posadili in jo še vedno radi sadijo.

M: Katero glasbo poslušate?

R.B.: Ja, prov zlo veliko časa nimam za poslušanje izbrane glasbe. Večinoma poslušam kar tisto po radiu. Rad imam klasiko, ampak samo če rabim mir. Všeč mi je glasba iz 60. in 70 let. Všeč so mi razni domači in tuji peveci, ki sami sebe spremljajo na kitaro. To mi vzbuja prijetno razpoloženje in me spravlja v dobro voljo. Sam sem bolj malo igral. Imam sicer eno leto glasbene šole, a raje prepustim igranje kitare komu drugemu.

M: Kdo je bil in kdo je vaš vzornik?

R.B.: Hm, moj vzornik?... Čisto tapravega mislim, da nisem imel nikoli, čeprav so bili ljudje, ki so bili

zame vredni posnemanja. To je raslo z mano, da je treba sebi najbolj zaupat. Vglavnem sem veliko prebiral in veliko debatiral, a sem najbolj sam sebi zaupal.

M: Kako bi se opisali?

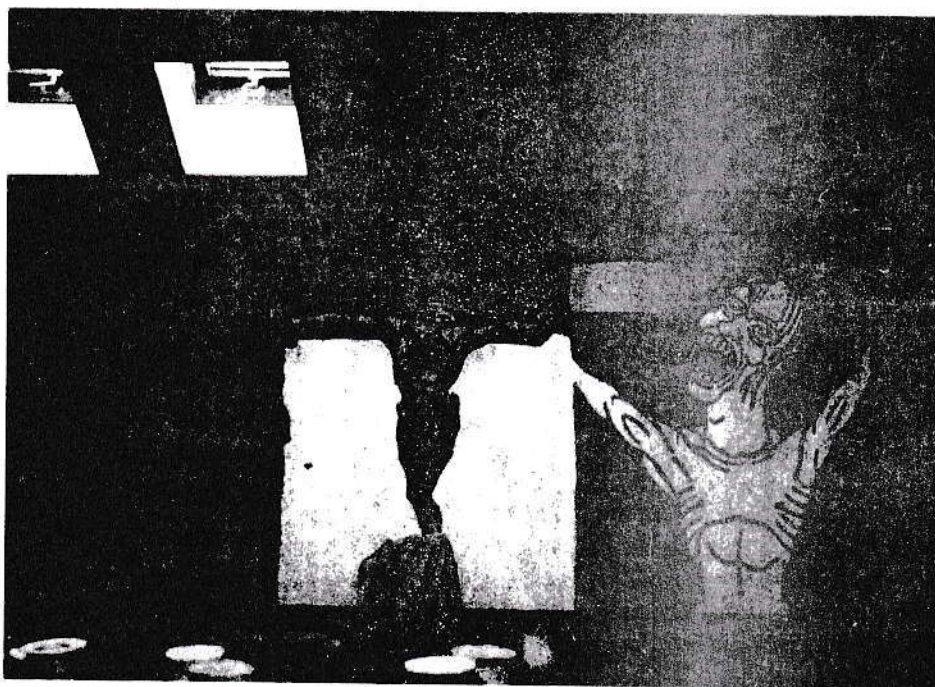
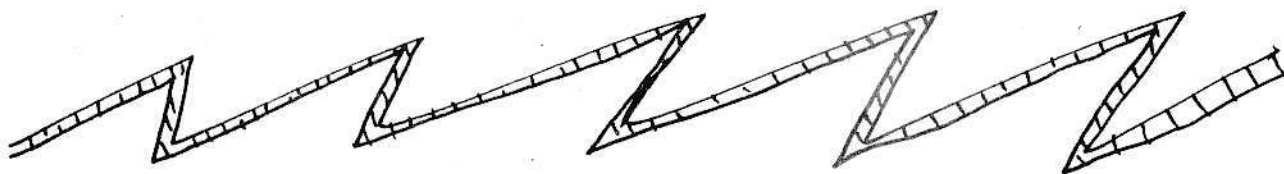
R.B.: Hja, to je lažje verjet drugim, ki povejo kako me vidijo. Sam sebe se težko opišem. Mislim, da se precej spreminjam. Nerad bi se fiksiral na določene načine obnašanja. Življenje ima pač čar, da se spreminja in dopolnjuje.

M: Bi kaj povedali za konec?

R.B.: (dooooooooolg premislek) Ne vem. Glede na to, da je intervju, bom to kar vama prepustil. To je ena od mojih značajskih lastnosti, da se sam nerad odločam. Kar se Mladike tiče, bi rad pohvalil vas, ki jo vztrajno že več let uspešno delate in tudi vašo mentorico prof. Nives Kreuh.

M: Hvala. Hvala za intervju.

Za Mladiko Petra&Urša

GRAFIT - KULTURNI TEDEN

KAKO SEM PREŽIVEL GIMNAZIJO LEDINA

Morda sem bil še pred nekaj meseci še skeptičen, ampak sedajle lahko rečem, da mi ni žal, da sem se vpisal na gimnazijo Ledina. Morda res ni vse tako, kot je treba, ampak je pa sigurno v tej smeri največ narejeno. Učiteljski kader je razen nekaj res redkih izjem zelo dober, človeški in strokovno zelo dobro podkovan. Morda manjka malo več kulturnih prireditev, pouka umetnosti in glasbe, ampak kljub vsemu človek lahko tu dobi izobrazbo, ki jo potrebuje za študij katerega koli predmeta. Naj vam povem da nikoli nisem spadal med dobre učence in da sem imel od 2 do drugič 3. letnika 7 popravnih izpitov. Enkrat sem tudi padel, pa sem vseeno prilezel do 4. letnika. Kot "padalcu" mi povsod ni bilo poslano z rožami, a se je vseeno dalo preživeti.

V prvem letniku, leta 1990, sem spoznal, da sem kljub vsemu še vedno otrok. Prišel sem v kontakt z različnimi prepovedanimi sredstvi, kaznivimi dejanji in alkoholom. Kadil sem že prej. Šole sem se precej bal in sem se zato tudi kar dosti učil. Dobil sem nove prijatelje in takrat sem pomislil, da sem res že doživel vse možno. Letnik sem končal brez popravnih izpitov in se vpisal v 2. letnik. Najboljši del 1. letnika je bil teden v Premanturi. Tam sem videl mnogo stvari, o katerih sem prej samo slišal govoriti starejše. Tam sem tudi izgubil nedolžnost. Za to mi je še danes žal. Ampak ponoči se res nič ne vidi.

V 2. letniku smo se vsi spet začeli počutiti izkušene in pametne in sploh v vsem izobražene. Mislim sem, da popravnih ne morem več imeti in sem se tudi temu primerno učil. Končal sem z dvema popravniha izpitoma. Bil sem tudi prvič bolj resno zaljubljen, ampak na žalost se ona zame ni zanimala in sem "zvisel". V drugem roku sem naredil popravne izpite in se vpisal v 3. letnik. Povem naj tudi, da sem v tem času najbolj intenzivno pil in kadil.

3. letnik sem začel precej delavno in optimistično, a sem imel že za novo leto 4 graje. Nekako ob tem času sem tudi spoznal svoje prvo bolj resno dekle, ki mi je v vsem dalo krila. Poznal sem največ ljudi in imel po šoli največ zvez, takšnih ali drugačnih. Takrat sem tudi za 9 mesecev nehal kaditi. Tudi pil nisem več toliko in vse je že kazalo, da sem se zresnil. Prepričal sem celo starše. No, na koncu sem imel 3 popravne izpite, pa tudi dekle me je zapustilo in spet sem začel živeti po starih šegah in navadah. Na popravne nisem šel in sem padel. Danes tega sigurno ne bi naredil.

Tako sem se še enkrat znašel v 3. letniku, med novimi ljudmi in v drugačem okolju. Zelo težko sem se jih navadil, še težje so se oni navadili mene. Ko sem odkril, da grem na živce 90% ljudi v razredu, sem se prvič resneje zamislil nad sabo in sklenil, da bo treba nekaj stvari spremeniti. Pa to niso bile ne cigarete ne alkohol. S pomočjo novih sošolcev in sošolk (pa ne vseh) sem se dokaj spremenil in to se je hitro poznalo na moji priljubljenosti. Tako sem sčasoma postal vsaj enakopraven član v razredu. Letnik sem končal z dvema popravniha izpitoma, a sem oba opravil v 1. roku. V tem letu sem se še najbolj gnil za tem, da bi se privadil na novo okolje. Začel sem tudi dobivati prve boljše prijatelje med sošolci.

Končno je tudi zame prišel 4. letnik. Lahko rečem, da sem bil takrat že res izkušen v vseh pogledih. Ugotovil sem tudi, da se s profesorji ne splača kregati in da so pravzaprav zelo prijetni in prijazni ljudje. Nekatere izjeme med njimi so sicer ostale, a so tudi oni vsaj kdaj pokazali svojo človeško plat. Začel sem resno trenirati, opustil sem kajenje, alkohol in ostale razvade in začel zdravo živeti. Mislim sem, da bistvene razlike ne bo, pa se je izkazalo, da nisem imel prav. Dobil sem na kondiciji, pa tudi na samozavesti. S sošolci smo postali to, kar smo bili prej le uradno. Ugotovili smo, da je telovadba lahko nora stvar in postali dobri prijatelji s profesorjem. Letnik sem tako zaključil brez popravnih izpitov, trenutno pa se pripravljam na maturo.

Tako se počasi izteka moja odisejada po srednji šoli. Vesel sem, da se je vse končalo tako kot je treba in da sem vse te stvari doživel na šoli, ki me je bila kljub vsemu pripravljena poslušati in mi je dala dobro izobrazbo. Omenim naj še, da mi je v 3. letniku umrla sošolka. Ni bila kriva za prometno nesrečo, ki ji je vzela življenje. Takrat sem se prvič zavedel, da je lepo živeti. In danes, ko to pišem, sem zadovoljen, da sem živ in da poznam vse te super ljudi, ki so me vzgajali in skupaj z mano odrasčali. Solze se bodo posušile, smeh in lepi spomini pa bodo ostali. Za vedno.

GIMNAZIJADA '95 – PTUJ

21. in 22. aprila se je na Ptuju odvijala že četrta Gimnazijada, ki je, če citiram 1. člen statuta Gimnazijade: "Vsakoletno kulturniško srečanje slovenskih gimnazij, na katerem se predstavljajo mladi upi z raznimi ustvarjalnimi rezultati (razstave, predstave, nastopi, glasila,...)". Na Ptuj nas je peljal naš ravnatelj, gospod Jure Gartner, kateremu se za vse lepo zahvaljujem.

Ta vrli mladinski manifest se je začel z otvoritvijo na Ptujskem gradu, kjer je bila zbrana kar precejšnja skupina raznoraznih gimnazijcev iz vse Slovenije. Otvoritev sama po sebi ni bila nič posebnega, saj je bila namenjena zlasti spoznavanju gostiteljev in njih gostov, poleg tega pa so nam na malem odru potomci hipijev "odfušali" enega od oguljenih slovenskih evergrinov (Siva pot, ali nekaj podobnega). Po medsebojnem spoznavanju in gašenju žeje smo se odmajali v dolino, kjer smo se (vsaj nekateri) začasno naselili v dijaškem domu; tam so bili razstavljeni vsi posterji, ki so kdajkoli izšli v Bravotu. Kmalu po nastanitvi smo v spremstvu naših gostiteljic odšli v gledališče, kjer se je izkazala naša gledališka skupina s predstavo Birthday Party. Igra je bila zelo dobra in zato je bilo občinstvo kar navdušeno – moje čestitke vsem sodelujočim. Po končanem nastopu naših sošolcev smo zopet odšli v dijaški dom, kjer so sledile raznorazne dejavnosti, kot na primer razpakiranje, preseljevanje, uživanje hrane, igranje pikada (tu sem zvisel),...

Popoldne oz. zgodaj zvečer smo se odpravili na dogodek dneva v ex-vojaško skladišče (podobno Metelkovi), kjer je bil mini festival, na katerem so nastopali zlasti gimnazijski rock bendi. Žal nisem uspel priti ravno na začetek koncerta, tako da sem ujel le konec nastopa neke skupine, ki je igrala priredbo komada Paranoid (Black Sabbath '70!), kar je zelo hvale vredno, saj dandanes zelo malo ljudi (med njimi žal tudi mnogo ansamblov, ki igrajo tako zvrst) ve kje so prave korenine glasbe, ki se ji reče Heavy Metal. Saj menda niso metala izumili Metallica in Sepultura! Zaradi slabe obveščenosti žal ne vem imen nobene od takrat nastopajočih grup. Videli smo še skupini, ki sta imeli dva (seveda različna) zelo dobra kitarista, ki mi sprva nista ravno ugajala, saj sta kopirala meni najljubše kitariste, kot so Hendrix, Blackmore in Van Halen. Toda ko sem slišal neke Ljubljance (mislim, da s Šubičke), sem takoj spremenil mnenje o prejšnjih dveh. Ti Ljubljanci so bili (upam, da je skupina zdaj že razpadla) definitivno najslabši bend na svetu! Uporabljali so maksimalno tri akorde v enem komadu, saj ne da mislim, da se s tremi (ali celo dvema) akordi ne da narediti dobre pesmi, ravno nasprotno so dokazali že Kinks, kasneje Ramones in sigurno še kdo pred njimi, ampak tista posiljena brezdušnost, zateženost in amaterstvo pač ne dovoljujejo, da bi takšni bendi sploh dobili možnost za lastno predstavitev. Toda, če pogledamo z druge strani, lahko te metalne mrličke vzamemo kot prototip antibenda. Največja ironija pri vsem tem pa je to, da je imela ravno ta skupina največ publike, saj so kot zadnji komad odigrali Come as you are (Nirvana) – kaj bolj neizvirnega si pa res ne bi mogli spomniti. Za to glasbeno katastrofo pa je prišel na oder zelo neklasičen ansambel, saj so bili bolj številni in uporabljali so bolj nenavadne instrumente (razne flavte ter neko brenkalo, ki je bilo mešanica med lutnjo in tamburico ipd.), kar me je zelo razveselilo, toda zaradi moje živčne razvrvanosti žal nisem bil v stanju, da bi spremljal koncert do konca. Odšel sem ven iz dvorane (ki je bila "by the way" zelo slabo ozvočena, toda raje se ne bom spuščal v nadaljnc filozofiranje o tem). Zunaj sem še malo "poklepetal" z neko deklico in se nato počasi odpravil po ovinkih proti "domu".

Zjutraj smo se zbrali (jaz in trije prijatelji iz video krožka) pri eni od dveh nadvse simpatičnih gostiteljic, kjer smo poskušali narediti načrte za ogled raznih prireditev. Ti načrti pa so se bolj ali manj sesuli, saj je bil urnik prireditev popolnoma spremenjen (na sesutje načrtov pa so vplivali še drugi dejavniki in dejavnice). Zato sem si od mnogih načrtovanih dogajanj ogledal le redka, tako da bi omenil le najnezanimivajše, to pa je bila predstava gimnazije Lendava – Slike in fotografije. Ta nekakšna gledališka igra je bila nadvse dolgočasna, čeprav je bila vizualna predstavitev z ogromnimi maskami, precej izvirna in nevsakdanja, pa to ni rešilo slabe zgodbe.

S Ptuja smo odšli z vlakom, s katerega smo morali kasneje presesti na drug vlak, ki je bojda nekoga povozil in imel zato 40 minut zamude; v tem času so morda truplo mumificirali ali pa ga prodali trgovcem z organi.

Kljub vsem strašnim kritikam, ki jih je bila Gimnazijada deležna z moje strani, bi jo vseeno priporočil vsakemu gimnazijcu, saj kar dobro požene našo pregosto kri po žilah (zlasti članom hipijevske komune).

Za moje dobro počutje na Ptuj so skrbele naslednje osebe, ki se jim srčno zahvaljujem: Pika, Klavdija, Avrelija & belo vino.

P.S. To je moj najslabši članek do sedaj.

Matija

HULAHOP

Zgodba filma *The Hudsucker Proxy*, ki so ga pri našem distributerji prevedli kot *Hulahop*, se začne z odločitvijo Norvillea Barnesa, da se po diplomi leta 1958 naravnost s kolidža poda v New York, kjer je pripravljen začeti z delom na dnu in se počasi prebijati v vrh poslovnega sveta. Z Waringom Hudsuckerjem pa je ravno nasprotno. V trenutku, ko Norville pristane kot delavec na poštnem oddelku ogromnega podjetja Hudsucker industries, skoči Waring, ustanovitelj podjetja, skozi okno pisarne upravnega odbora v 44. nadstropju poslopja in pristane daleč spodaj na pločniku, mrtev seveda. Upravnega odbora se polasti panika. Hudsuckerjeva smrt pomeni, da bo njegov lastniški delež kmalu naprodaj javnosti. Samo en mož ostane presenetljivo miren. To je Sydney J. Mussburger (Paul Newman), Hudsuckerjeva desna roka. Sydney ima načrt. Na mesto predsednika podjetja bo postavil popolnega tepca in s tem razvrednotil delnice, da bi si odbor pridobil nadzor nad kapitalom družbe. Problem je le, kje bo dobil bebčka, ki bo sprejel službo in ne bo postavljaj nezahvalnih vprašanj. V tem trenutku nastopi Norville Barnes.

Mussburgerjev načrt je sprva uspešen. Pod Norvillovim upraviteljstvom podjetje začne svojo pot navzdol. Toda položaj kmalu zbudi pozornost novinarko Amy Archer, Pulitzerjeve nagrajenke, ki namerava zadevo pogloblje spoznati in dokazati, kar se ji dozdeva - da je Norville slepar. Ne pričakuje pa, da bo do človeka, ki ga hoče razkrinkati, čutila kmalu veliko več kot le naklonjenost.

Film je romantična komedija o velikih poslih v petdesetih letih, nekakšna tradicionalna ljubezenska zgodba z elementi pravljice. Ker je to film Joela (režiser & scenarist) in Ethana (producent & scenarist) Coena, filmska javnost ocenjuje, da gre vendarle za najbolj zanimivo delo, kar jih je Hollywood ustvaril v zadnjih letih. Odlično igralsko zasedbo v glavnih vlogah, to pa so Tim Robbins, Jennifer Jason Leigh in Paul Newman, dopolnjujejo še drugi izvrstni igralci. Kljub temu, da je film komedija, pa po svoji finančni plati ni nič manj napet kot kakšen dober akcijski film, saj je v njem tudi nekaj prav dobrih efektov.

Za Mladiko: Urša Strle

NELL

Film se začne s smrtjo Nelline mame. Dekličino mamo potem najde fant, ki jim nosi hrano iz mesta (špecerijaboy). Le ta obvesti policijo o najdbi in pokliče zdravnika, ki potem najde še deklco, ki je čisto v šoku in skupaj z zdravnico obiščeta Nell, katero hočejo zapreti v norišnico. Imata pa približno tri mesece časa, da se ji približata, če hočeta, da Nell strpajo v madhouse.

Zdravniku se Nell počasi odpira, zve njeno zgodbo, hkrati pa se oba doktorja z Nellino pomočjo spoznavata, odkrivata svet z drugačnega vidika, odkrivata svoje strahove... Toda kljub vsemu Nell po treh mesecih odpeljejo v bolnico. Tam se zopet zapre vase. Zdravnik jo ugrabi, vendar Nell sploh ne reagira, ko pa pride do sodiščne razprave in jo hočejo proglasiti za noro, pa spet spregovori. Nato jo za pet let strpajo v bolnico (again). Ko pride iz bolnice v svoje domače okolje, sprejme ljudi okrog sebe, poleg tega pa se z njeno pomočjo najdeti tudi zdravnika. Dve muhi na en mah data happy end.

Andreja Zupančič, 2.g

BOLIT AVTO ŠOLA

ZAKAJ RAVNO VI NE BI IMELI VOZNIŠKEGA IZPITA?!

Organiziramo tečaje za voznike motornih vozil A in B kategorije, ki bo od do , vsakokrat od 18,00 ure naprej v moderno, prometno urejeni predavalnici na Kotnikovi 8, v srednji policijski šoli.

NUDIMO:

- kvalitetna predavanja, katera bo vodil inštruktor Slavko Šolar
 - tečaj in izpit obvezne prve pomoči
 - nasvete oziroma organizacijo zdravstvenih pregledov
 - vožnjo takoj po končanem tečaju CPP
- na vozilih YUGO, Golf - diesel, RENAULT 5 ter MITSUBISHI Colt - diesel

UGODNOSTI:

- naši tečajniki imajo brezplačen praktični društveni izpit
 - študenti - dijaki imajo 10% popusta pri uri vožnje
- prilagodimo se Vašemu prostemu času in tudi kraju pričetka in zaključka učne ure.

VSE NEOBHODNE INFORMACIJE DOBIČETE NA SEDEŽU ŠOLE

gostinstvo in turizem

Novista d.o.o.

61000 Ljubljana, Grassellijeva 10

FERRARI CLUB

Zadnjič v tem letu in zadnjič v moji karieri kot Mladikin novinar, vas pozdravljam v najhitrejši rubriki Mladike, časopisa za prihodnost. Za zadnjo številko sem vam pripravil le kratko reportažo z 19. Slovenskega avto salona na Ljubljanskem sejmu (GR), ker sicer večino časa posvečam projektu Matura '95.

19. Slovenski avto salon

Prireditve je potekala v dneh od 21.4. do 29.4.1995 na Gospodarskem razstavišču. Prireditve je bila zelo obiskana, tako so v prvem dnevu salona do 15. ure prodali 15.000 vstopnic. Seveda je med obiskovalci zelo malo potencialnih kupcev, saj so avtomobili še zmeraj razmeroma dragi, kar velja predvsem za vozila zahodnoevropskih in japonskih proizvajalcev (Ford, Volkswagen, Audi, Mercedes Benz, BMW, Mazda, Toyota,...). Med ponudbo iz vzhodnoevropskih držav (ex komunističnih & socialističnih) pa najdemo tudi zelo poceni avtomobile, kjer pa se lahko sprašujemo o kakovosti izdelave le-teh (moje osebno mnenje).

Salon je predstavil nekaj novosti (na slovenskih tleh), npr. novi Ford Escort, Lancia K, Opel Tigra, Škoda Felicia, Audi A4, Lada Niva, Renaultov projekt Ludo,... Večina teh avtomobilov se tudi že vozi po slovenskih cestah, tako da težko rečemo, da so to ravno salonske premiere (premiere so bile že v Ženevi in Parizu op. avtorja).

Poleg vsega blišča pločevine so se na salonu predstavili tudi proizvajalci dodatne avtomobilske opreme in spremljajoče industrije. Tako lahko omenim nekaj proizvajalcev motornih olj (Agip, Shell, Aral, Valvoline, Castrol, BP,...), avtoakustike (Blaupunkt, Alpine, Clarion, Pioneer,...), avtoalarmov (Bosch, Sikura, GT avtoalarm,...), avtomobilskih plaščev (Michelin, Pirelli, Dunlop, Goodyear, Yokohama, Sava, Semperit,...) in še in še.

Težko je popisati celotno salonsko ponudbo, saj je bila zelo bogata, le motocikli so manjkali, predvsem tisti "težki". Sprašujem se, ali bomo imeli tudi motociklistični salon, kot je v navadi v tujini, kjer so avtomobili ločeni od motociklov.

Kaj mi je bilo najbolj všeč... Meni vse, moji denarnici pa nič, tako da mi še naprej ostane moj dobri stari golf in kup prospektov novih avtomobilov. Ko sem že spet pri denarju, najcenejši avtomobili na sejmu so proizvedli tovarne Tavria (prvič slišim zanjo), ki jih lahko dobite že za okroglih 9000 DEM. Tu se mi poraja vprašanje: "Ali ne bi imel raje rabljenega golfa, ki vem da mi bo zelo dobro služil še nekaj let, kot pa avto vprašljivega porekla?". Naj vas takoj opomnim, da je to moje osebno mnenje, za katerega ni nujno, da je pravilno.

Seveda (ne) bi bilo avtomobilizma brez lepih žensk, tako so naši avtomobilski zastopniki predstavili (neuradno), poleg avtomobilov, še cel kup prikupnih in simpatičnih hostes, ki so krasile in olepšale že tako lepe avtomobile. Morda bomo v prihodnosti poleg avtomobila, ki ga bomo kupili, dobili še eno od lepotic..., kar pa so le sanje vsakega kupca avtomobila.

Tako, zdaj sem vam na kratko predstavil dogajanje na letošnjem salonu, ki je bil 19. po vrsti in je bil podnaslovljen "Avto in okolje". Na to ekološko obarvano temo je bilo v času sejemske prireditve tudi nekaj predavanj in spremljajočih prireditev.

Torej, vidimo se na 20. avto salonu...

P.S. Kdo pa bo v naslednjem letu vodil avtomobilistično rubriko se še ne ve. Zato bi vse, ki jih takšno delo veseli povabil k sodelovanju.

B.K.

MLADIKA REPORT

*KULTURNI TEDEN NA GIMNAZIJI LEDINA,
27.3.'95 – 31.3.'95*

Pred dvenimi meseci smo imeli na naši Gimnaziji kulturni teden. Naslednji nekaj strani Mladike je namenjeni dejavnostim, ki so potekale v tem času. Žal nismo prejeli poročil z vseh prireditev; le te bom nakratko opisal v naslednjih odstavkih.

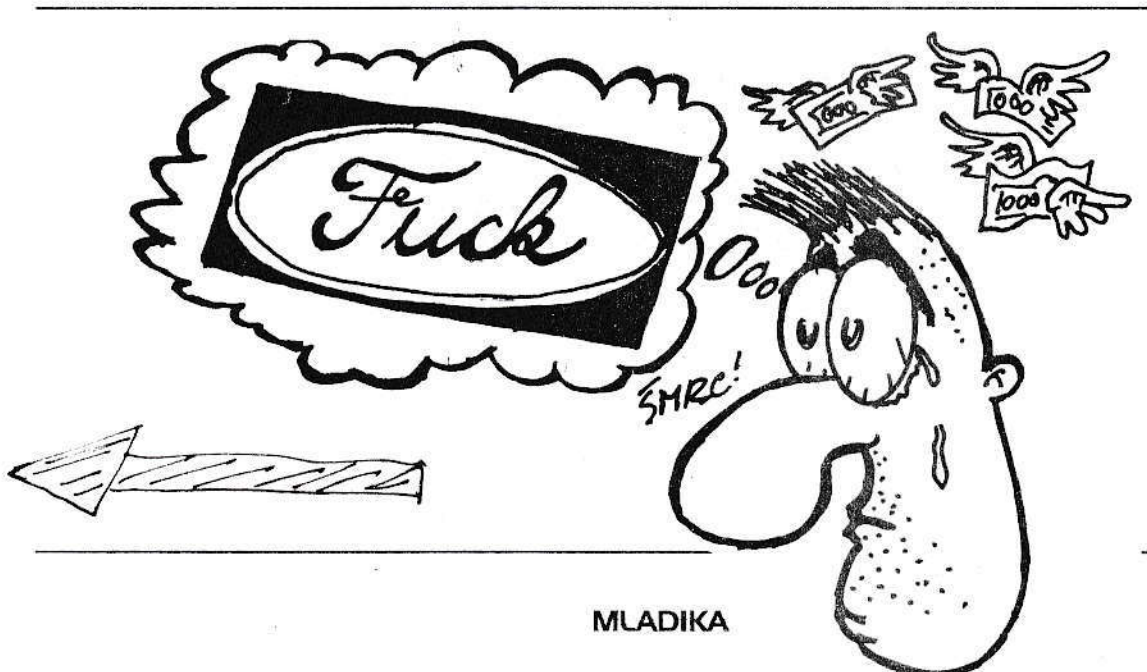
Poleg prireditev, ki so potekale, smo pripravili še razstavo Mladik, od njenih začetkov pred več kot 30 leti, do današnjih dni. STOP

Za ljubitelje fotografije je bilo poskrbljeno, saj je naš foto krožek, pod vodstvom njihovega mentorja g. Lacija Hermana, pripravil razstavo najboljših fotografij, ki so jih posneli njihovi sodelavci. Organiziran je bil tudi natečaj za naj fotografijo, na katerem je zmagala Vesna Drnovšek iz 4.d razreda. Čestitamo! STOP

Tudi pri video krožku so se potrudili in so vse prireditve sproti posneli in jih zmontirali, ter predvajali na dveh televizijah, ki so bile locirane, ena v avli, druga pa v 1. nadstropju pred zbornico. Tako so si lahko dijaki, ki niso uspeli obiskati katere prireditve, so lahko videli nekaj utrinkov iz nje na televiziji. STOP

Ledinski umetniki so se spravili v tretje nadstropje, kjer so pred učilnico 113 risali grafite. Zmagal je grafit "Urban Soul", drugi so bili žal izven konkurence, saj niso upoštevali značilnosti grafita, kljub temu, da so bili likovno zelo dovršeni. Zmagovalcem iskreno čestitamo! STOP

Žal nismo uspeli dobiti poročila z dveh koncertov, ki so se odvijali v Kulturnem tednu. To sta koncert pevskega zbora Gaudeamus (30.3.1995) in koncert tria Unicum (31.3.1995). Razlog je bil čisto kadrovski – zmanjkalo nam je novinarjev. STOP

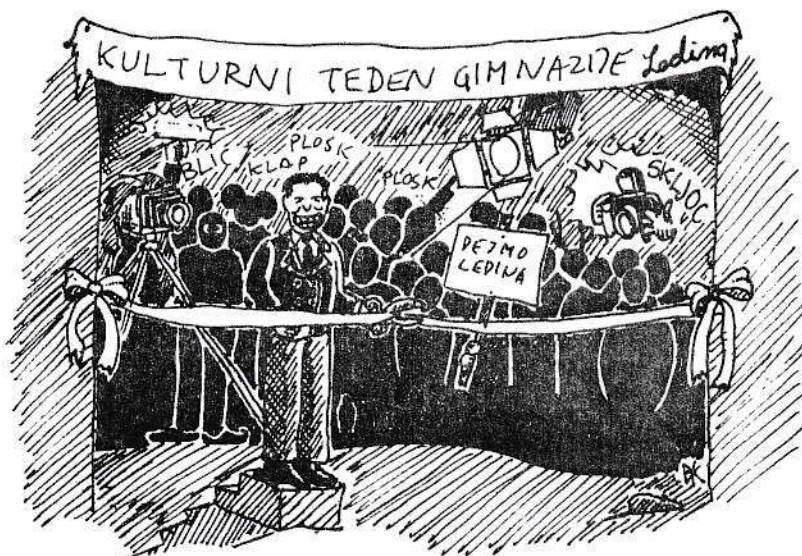
OTVORITEV KULTURNEGA DNEVA

V ponedeljek, 27. 3. 1995, sem se znašla v avli naše šole, kjer smo se zbrali, da bi otvorili kulturni teden. Seveda, Ledina to ne bi bila, če ne bi bilo 10 minutne zamude. Začela je dijaška glasbena skupina s pesmijo Memory. Požela je velik aplavz, saj je res obvladala, tako da nam ni bilo žal, da smo morali čakati..

Potem je prišel gospod ravnatelj s svojim, ki je bil na naše veselje kratek, a je zadel bistvo. Kulturni teden naj bi pokazal dosežke ustvarjanja naših dijakov na zelo vsestranskih področjih: dramski in glasbeni nastopi, likovne ter fotografske razstave, video krožek, časopis MLADIKA itd. Gospod ravnatelj je povedal, da se zaradi vsega tega krepi ter bogati naša kulturna zavest s čimer se v celoti strinjam. Zaradi vseh teh talentov pa ne smemo pozabiti naše prvotne naloge... učenja in s tem znanja, saj lahko z znanjem obvladujemo svet. Seveda, brez knjig pa ni znanja, za to pa poskrbi naša knjižnica, ki je ena izmed najbogatejših knjižnic na ljubljanskih srednjih šolah. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti naših profesorjev, ki nam pomagajo uresničevati naše želje ter se trudijo, da bi dosegli svoje cilje.

Kot bodoči intelektualci moramo poskrbeti za našo kulturno zavest in kulturni teden na gimnaziji Ledina je že korak k temu.

PETRA G.

THE BIRTHDAY PARTY

Otvoritev kulturnega tedna na naši šoli, se je začela z odlično predstavo angleške dramske skupine pod mentorstvom prof. Diane Kobler *The Birthday Party* v Šentjakobskem gledališču. Gre za priredbo istoimenske drame Harolda Pinterja, ki je eden bolj znanih predstavnikov moderne angleške drame. Drama se dogaja na obali v majhnem penzionu zakoncev Boles, kjer stanuje tudi nekdanji pianist Stanley Webber. Njihovo skupno mirno življenje razburka prihod dveh na videz urejenih gospodov, ki pa imata zlobne namene s Stanleyem. Pripravita mu zabavo ter ga z grožnjami in provociranjem počasi uničujeta. Zjutraj po zabavi odpeljeta Stanleya stran, z izgovorom, da ga peljeta h zdravniku, ker je doživel živčni zlom.

K velikemu uspehu predstave je veliko pripomogla sijajna igra. Med igralci je gotovo najbolj izstopal Simon Vadnjal v vlogi sumničavega, paranoičnega in sploh čudnega lopova McCanna, ki se skriva za masko samozavestnega človeka. Simon je v svoji vlogi pokazal vse, kar se je sploh pokazati dalo in dejansko celo predstavo skrbel, da ni bilo dolgčas niti za minuto. Goran Balen in Miha Žličar sta se dodatno označila z izgovorjavo besed. Miha je z svojo značilno zategnjeno govorico izražal odločnega, arogantnega in samozavestnega Goldberga, ki ima močan vpliv na prav vse prisotne, tudi na pajdaša McCanna. Goran pa je predstavljal zapuščenega nekdanjega pianista, ki postaja pod pritiskom Goldberga in McCanna vse bolj zmeden in indiferenten. Za vse tri se je med publiko šepetalo, češ, da gotovo že več let hodijo na igalsko šolo. Ostali trije igralci pa so verjetno prišli do malo manjšega izraza zato, ker so imeli manjše vloge in so bili manj na odru, kar pa sploh ne pomeni da so bili slabi. Nasprotno. Nuši Pavko je bila vloga naivne in malce prismuknjene Meg

Boles pisana na kožo, tudi Maja Zagmajster je z vlogo simpatične Lulu popestrila igro, Jernej Rakušček pa je s sarkastičnim in hinavskim odnosom do žene Meg ter strahom pred obema lopovoma zbujal smeh med gledalci kot Petey Boles. Na splošno je za Pinterjeve igre značilna besedna komedija in prikaz vsakdanjega življenja, ki včasih meji na nelogičnost. Morda je nelogičen prav motiv prihoda obeh lopovov. Govori se sicer o neki organizaciji (IRA?), ki naj bi jo nekoč izdal Stanley, toda vse skupaj je podano precej nejasno. Gotovo ima veliko zaslug za nastanek predstave mentorica prof. Diana Kobler, ki je igralce do konca vzpodbujala ter jim organizacijsko veliko pomagala. Sama pravi, da so to njene prve mentorske izkušnje in da ji je gledališče v osebno zabavo, sicer pa je tudi sama igrala že kot dijakinja. Na igro so se pripravljali več kot 1 leto. Ko so razpisali avdicijo se je prijavilo mnogo učencev, toda kmalu jih je precej odpadlo, tako da jih je ostalo samo 6. Izločanje kandidatov je bilo zanj zelo zoprna zadeva, saj se zaveda, da je bilo do mnogih kandidatov nepravilno, obenem pa je srečna da je dobila tako dobre igralce. Z nastajanjem predstave je povezano veliko dela in malo prostega časa. Vaje so bile pogosto čez teden, sicer pa redno vsako soboto dopoldne po tri ure.

Predstava v Šentjakobskem gledališču je bila njihova tretja. Prej so že dvakrat nastopali na Poli. Sami pravijo, da je bila to njihova najboljša predstava. In kaj načrtujejo za naprej? Uvrstili so se na Podobe trenutkov, komaj čakajo gimnazijado, vsekakor pa si želijo prirediti še kakšno igro, če bo čas.

URŠKA STRLE

O BUNKERJIH, PEČENIH ŠKOLJKAH, SATELITSKIH ANTENAH IN ŠE MARSICEM

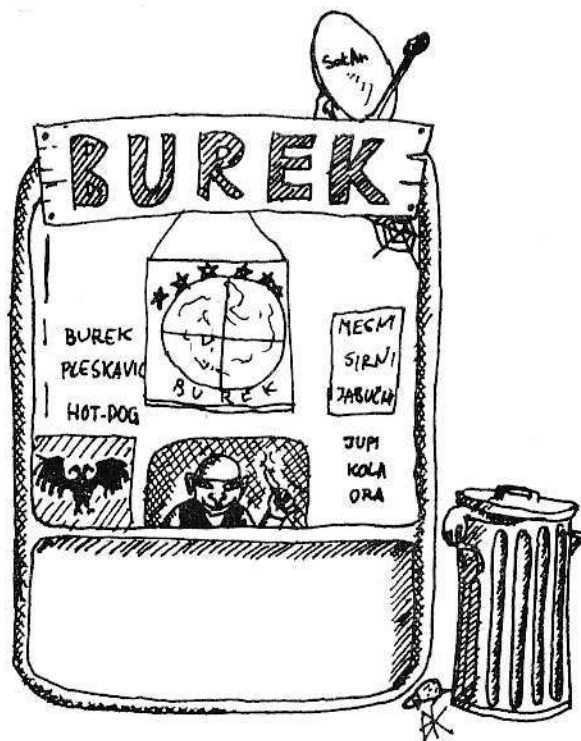
"Uao, kolk folka", sva najprej pomislili, ko sva v torek (28.3.) vleteli na Jurijevo predavanje o Albaniji. Le s težavo sva si izborili svoje mesto (pod soncem), to pa je bil nekakšen utesnjen kotiček ob steni ter napeto pričakovali, kaj se bo zgodilo. Potem se je pred veliko množico v zatohli učilnici pojavil prof. Senegačnik in z uvodnimi besedami "prebil led". Povedal je nekaj besed o političnem položaju te južno balkanske države. Presenetili so nas nekateri podatki, ki so za tako revno in zaostalo državo precej presenetljivi in celo nenavadni. Ja, ja, tudi na to smo že pomislili-za delček sekunde- da zgoraj omenjeni prof, obrača stvari tako, da bi nas impresioniral in v nas zbudil zanimanje. Ampak kot se je kasneje izkazalo, smo se motili spet mi dijaki-kot vedno. Torej, ko je "sajvestekdo" zaključil svoj uvodnik, je odprl kovček na mizi in razprostrl se nam je pogled na vse tiste prečudovite diapozitive, ob katerih človeku vztrepeta srce od silne želje, da bi sam lahko nekoč usvarjal take fotke, natistem mestu, v tistem kraju. Drugače povedano: potovalno mrzlico vzbudijo celo v tistemu, ki je drugače kot pijavka prisesan na domačo kavo. Potem se je začelo. Ugasnili so luči in že smo zagledali prvo fotografijo, prvi utrinek iz Albanije, pa se en in se en in se in se... Med enournim predavanjem se jih je zvrstilo zelo veliko, mi pa smo spet za nekaj podatkov bogatejši.

Verjetno nam bodo za večno ostali v spominu albanski bunkerji, ki jih je tam okoli 300.000-vsekakor neumna naložba države, so pa prav srčkani in kot posebnost privlačni za tuje popotnike. Tudi prof. Senegačniku so bili očitno všeč, saj je velik del filma porabil za slikanje bunkerjev-celo gasilsko so naredili ob enem izmed njih. Tako je bilo skozi celo predavanje slišati besedo BUNKER. Prav posebej je poudaril tudi školjke, ki jih tam na veliko gojijo ter jih servirajo pečene.

Potem je tu še ena izmed tistih informacij-skoraj na vsakem stanovanju v bloku je bilo videti satelitsko anteno in pred zgradbami so stali kvalitetni avtomobili-ne albanski, pač pa taki kot jih imamo na zahodu (mercedesi...). Neverjetno a resnično.

Naš prof. pa seveda ne bi bil on, če ne bi na poti po Albaniji napravil tudi kakšne fotografije za učenik, ki po njegovem mnenju pride vedno prav.

V razredu pa je najbolj završalo, ko se je na fotografiji pojavil prašič. Zakaj...se sprašujete. Zato ker se le te srčkane živalce občasno sprehajajo tudi po mestnih parkih in ulicah. Si predstavljate!?

TOLIKO O TEM

Splošen vtis predavanja je dober, če odštejemo bolečine v križu, ki jih je povzročila nadvse čudna enourna drža telesa.

Drugače pa čestitke prof. Senegačniku za uspelo predavanje in še na mnogo takšnih.

M.A. d.o.o.

P.S. Včasih smo mel še enga člana v naši družbi; takrat smo bili še M.A.K.... Zdaj sva samo še M.A., ker je K. iz neznanih razlogov odstopil.

ANA MONROE

Marilyn Monroe, tista blond igralka, ki je zaužila preveč uspavalnih tabletk in zaspala – za vedno. Ana Monroe – hmm, le kdo bi to bil. (Krajši premislek...) Ah, seveda, Gledališče Ane Monroe. Veste na kaj mislim?! Ne?!? Če ne veste, je z vami nekaj hudo "narobe".

Kaj pa ime Andrej Rozman – Roza, vam to kaj pove?! Ne!? Torej nič ne gledate reklam za letni čas 3x3. Ni vam pomoči.

A zdaj veste, kdo oziroma kaj je Gledališče Ane Monroe?!

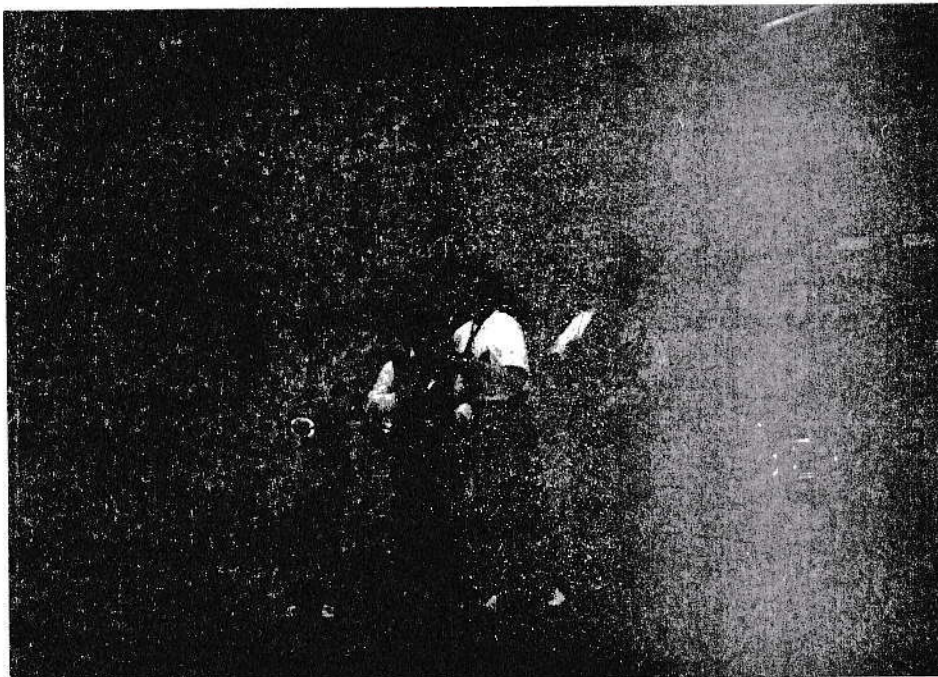
To je tisto gledališče, katerega idejni vodja je Andrej Rozman – Roza. (Roza je tisti, ki skupaj z Dergijem propagira letni čas 3x3 – je tisti brez brade.)

In ravno oni so si vzeli čas in v torek, 28.3.1995 obiskali Gimnazijo Ledina. Prireditve se je začela ob 17:30 5 minut v veliki telovadnici (šolski seveda). Udeležba oz. obisk predstave je bil zmeren, pričakovali smo večji naval. Sama predstava je bila improvizacija in to zelo dobra. Odziv publike je bil pozitiven, naklonjen izvajalcem, ki so nas krepko nasmejali.

Verjetno se sprašujete, kaj so nam Monrojevci pripravili. Čisto na kratko rečeno: "Komičen show ali performance", kar vam je pač ljubše. Kaj podrobneje vam o predstavi žal ne morem govoriti, saj je bil program tako pester, da bi mi zmanjkalo prostora, če bi ga hotel natančno opisati.

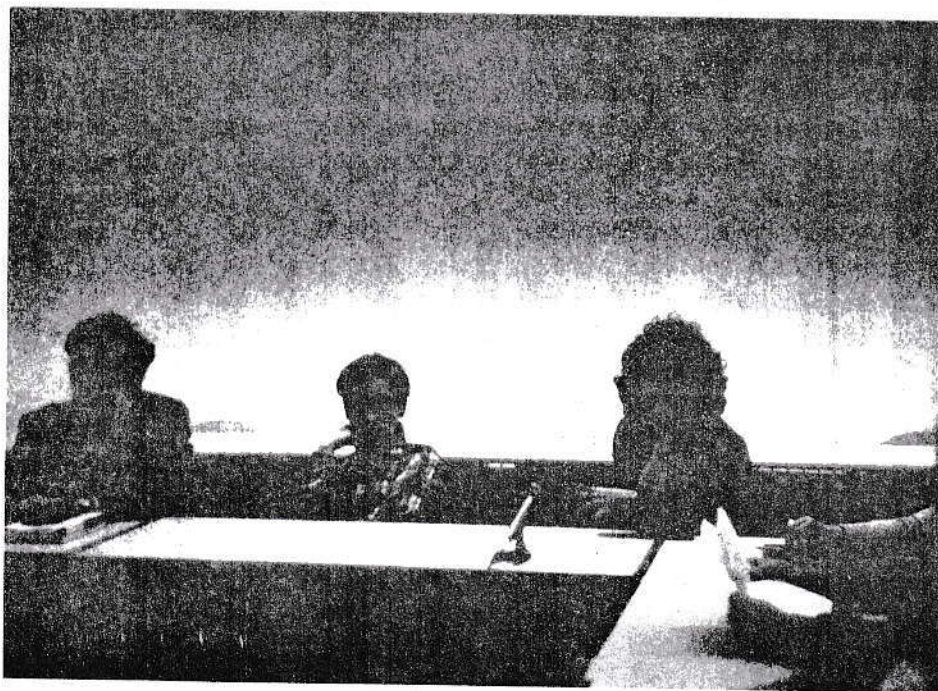
Kakorkoli, lahko rečem, da ste zamudili zelo lepo predstavo, če seveda niste bili med tistimi, ki ste si jo ogledali.

B.K.

OKROGLA MIZA

Tema t.i. okrogle mize je bila kultura in kulturni programi na gimnaziji Ledina. Začela se je z 20 minutnim ravnateljevim govorom oz. uvodom. V tem uvodu omenil bližajočo 130 letnico obstoja te šole, še posebej pa je poudaril "kulturno dediščino" naše šole. Veliko govora je bilo o uvedbi likovnega in glasbenega pouka v program maturitetnih predmetov. Pri tej temi sta imela glavno besedo prof. Zemljič in prof. Kušar, ki sta poudarjala predvsem to, da ta dva predmeta (LV in GV) izginjata iz gimnazijskega programa. Veliko je bilo tudi primerejave

s šolami iz tujine. Vendar v tem eno in pol urnem pogovoru ni bilo sprejeto nič ključnega za dijake. Predlog, ki bo verjetno sprejet, je bil le ta, da bi ustanovili **kulturni klub**, ki naj bi spremljal ves kulturni program na šoli nas o tem obveščal in se "potegoval" za nekatere pravice nastopajočih oz. restavradorjev. Ta klub bi bil seveda sestavljen iz

dijakov. Mislim, da bi bil to kar uredu predlog, saj bi imeli dijaki boljši dostop za prijave razstav ali pa nastopov oz. koncertov. Predlog dijakov je bil tudi, da naj bi imeli, poleg klasičnih nastopov tudi koncerte alternativne glasbe (seveda če bi se našel za to primeren prostor). To bi bilo seveda zelo pozitivno, saj bi tako večdijakov pokazalo svoj pogled na kulturo in predstavili bi svoje delo, ki pri marsikomu ni nič manjše kot pri dijakih, ki so tudi na srednji glasbeni šoli. Polemika je bila tudi okoli statusov umetnika, ki ga dobijo le dijaki, ki so še na SGŠ, saj bi ga lahko dobil še marsikateri dijak (ki ni na SGŠ) in bi mu bilo s tem marsikaj zelo olajšano

Torej iz vsega tega mojega nakladanja in razpredanja, bom zdaj potegnila ven bistvo: ni bistva, ni odločitev, ni dejanj...zaenkrat.

SAŠA IN (MATIJA)

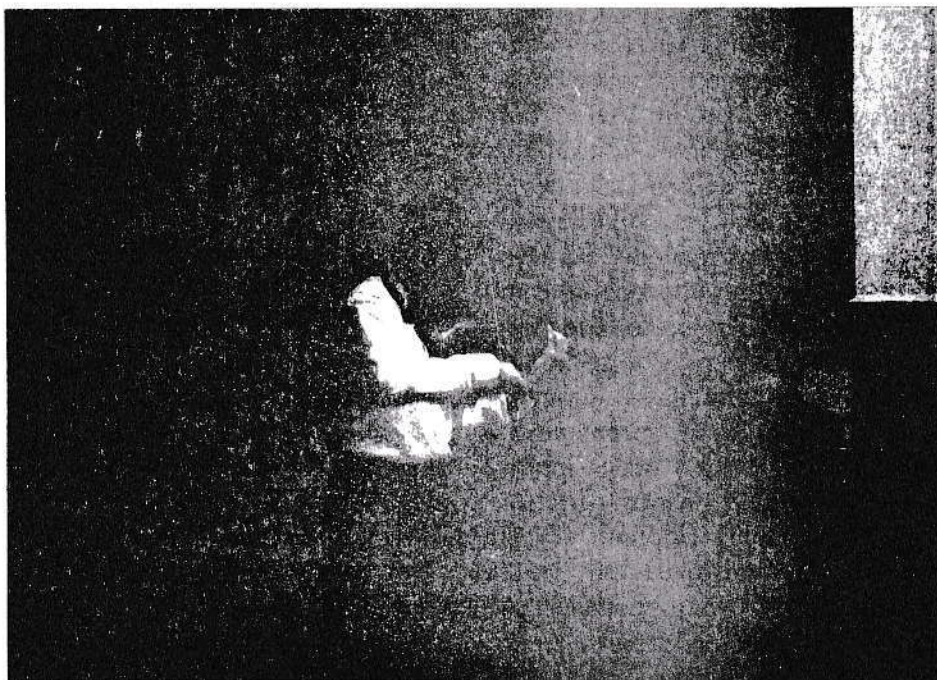
ZAIGRALA JE VIOLINA

Pod tem naslovom se skriva nastop dijakov srednje glasbene šole in hkrati gimnazije Ledina. Ni igrala le violina, temveč tudi drugi instrumenti. Naj jih nekaj naštejemo: kitara, flavta, oboa, klarinet, klavir pa tudi violina, seveda. Veliko nastopajočih dijakov je bilo nagrajenih na letošnjih tekmovanjih, vendar se je kljub temu pri nekaterih čutila, oz. slišala velika trema pred nekaj učitelji in sošolci ali pa prijatelji, ki so prišli poslušat. Obisk ni bil ravno množičen, vendar pa za kaj več ljudi tudi ni bilo prostora, saj je nastop potekal v atriju 2. nadstropja. Mislim, da je bil prostor odločno premajhen in preveč zaprt za tako zvrst nastopa oz. za zven take vrste instrumentov. Ton instrumentov se je izgubljal v treh stenah in "drogu", ki obkrožajo prostor. Tako glasba ni dobila takega pomena, kot bi ga morala sicer in seveda posledica je bila, da je bil vtis na poslušalce slabši kot bi bil v primernejšem prostoru. Zelo lepo je bilo, čeprav rahlo klasično, da so nastopajočim (ki so skoraj oddrveli z "odra") dali rože.

Pozitivno pa bi bilo tudi, če bi poleg izvajalcem klasične glasbe, dali možnost tudi dijakom, ki se ukvarjajo z alternativno glasbo, da pokažejo in predstavijo svojo glasbo, v seveda kakšnem primernejšem prostoru.

We can still hope for the best!

SASA BABIČ

PLEŠASTA PEVKA

V četrtek 30. 3. se je na naši šoli zgodila Plešasta pevka v izvedbi deklet 4.b. Predstava je trajala 1 uro in je seveda uspela.

Obisk je bil enormen, kar potrjuje dejstvo, da dijaki radi hodimo na kulturne prireditve, posebej v teater. Občinstvo pa ni bilo sestavljeno samo iz dijakov naše gimnazije, ampak tudi iz drugih šol. Kar nekaj jih je pred začetkom predstave odšlo, saj je bila učilnica 115 polna do zadnjega kotička. Mislim, da bi bilo mnogo boljše organizirati predstavo v telovadnici in tam improvizirati oder.

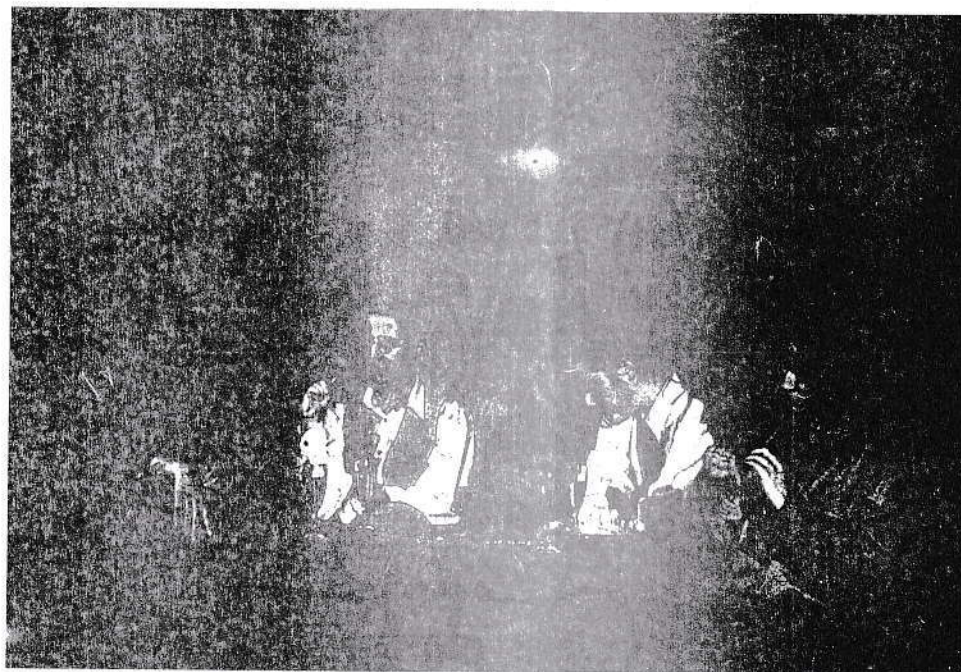
Izvedba sama je bila po mojem mnenju odlična. Zakonca Martin (Sanja Grašpar in Renata Pečovnik) ter zakonca Smith (Urša Franjič in Brina Vogelnik) so navduševali z absurdnimi, vendar komičnimi dialogi. Manj bleščeča je bila služkinja Mary (Ajda Janovsky). Premalo je izstopala od pasivnih zakoncev. Je pa tudi res, da je njena vloga manjša, kot v samem izvirniku. Nasprotno pa je bil poveljnik gasilcev (Maša Cvelbar) prepričljiv; hoče ogenj, akcijo. Za razliko od Mary se je veliko gibal in vnašal na sceno dinamiko. Niso pa mi bili všeč monologi Tiste, ki je vedela (Marija Zidar), vendar pa je to stvar, ki se bolj tiče predelave teksta. Monologi so se mi zdeli predolgi in preveč duhamorni z namenom, da bi bili intelektualni. Mislim, da so bili v prevelikem kontrastu s čeprav absurdnimi, pa vseeno omičnimi dialogi zakoncev. Zavedam se, da je drama tragedija govora in prikazuje ob izpraznjenem besedju izpraznjenost medsebojnih odnosov oseb in da je Tista, ki je vedela na to nenehno opozarjala, a sem to – čeprav sem dramo že poznala – komaj izluščila iz monologa. Drugače pa so prizori sijajno preoblikovani in zaokroženi v celoto, ne da bi spremenili bistvo in sporočilnost drame. Posebej sem se navdušila nad 4. prizorom, ki je bil v naši drami 1. in je bil postavljen v avtomobil.

Kar se tiče scenografije in kostumografije (Sandra Lajovic, Andreja Gruban in Nataša Osojnik), ni iz moje strani nobenih pripomb. Zvočni efekti (Tomaž Okroglič) in luči (Goran Baler) so ustvarili vtis pravega teatra, pa tudi šepetalka (Marjana Šimenc) je dobro opravila svoje delo. Ne smem pozabiti oblikovanje gledališkega lista (Blaž Kondža). Tekst zanj je napisala mentorica prof. Nina Levstik, celoten projekt pa je uspešno vodila režiserka Jelena Aleksič.

TINA ŠTRUKELJ

MLADIKA

Trilogija Henri & June

Igro Henri & June so uprizorili z energijo nabiti dijaki drugega in tretjega letnika gimnazije Ledina. To so bili: Boris Šaletič (Hugo), Ana Kos (Anne), Nina Tertnik (June) in Biba Šehovič (Henri).

Gre za dramo, ki se dogaja v tridesetih letih v Parizu. Nesrečna Anne se namreč ne more odločiti, komu naj podari svoje srce. Uradno ljubi Huga, spogleduje pa se tudi s Henrijem in June, ki sta par. Hugo Anne očita spogledovanja in odpotuje. Anne pa sicer Hugove obtožbe zanika, a še naprej nadaljuje "afero" s Henrijem in June. June pa si želi, da bi bili z Anne ljubimki, obenem pa ljubi svojega Henrija. Anne je razdvojena, saj ljubi tudi Henrija, ki pa jo hoče

samo izkoristiti. Na koncu tudi Henri in June odpotujeta, tako da Anne ostane sama.

Idejo za to igro in tekst so dobili igralci iz knjige Henri & June. Koliko časa so se pripravljali za nastop niso hoteli izdati, ampak domnevava da veliko, saj so vse skupaj enkratno odigrali. Predvsem gre pohvala Bibi, saj je vlogo moškega (Henrija) odigrala v popolnosti. Tudi scenografija ni bila slaba, predvsem pa so bili dobri kostumi, ki so nam pričarali pariško vzdušje iz tridesetih let.

Torej v celoti je bila predstava super in žal vam je lahko, če si je niste ogledali.

De Cecco & Sever

MLADIKA

ANKETA

Ste morda eden izmed 436 srečnih izbrancev za MLADIKINO anketo? Pravzaprav pa ni važno ali ste ali niste-rezultati so tukaj, vsem kulturnim ljudem na voljo:

Glede informiranosti o kulturnem tednu, ste bili večinoma mnenja, da je bila dobra, vendar bi se lahko še bolj potrudili (ocena zmerna-dobra), kot vedno in povsod pa so bili tudi pri naši anketici tudi taki, ki že po naravi radi vihajo nosove. Človek pač ne more vstreč vsakomur!

THE BIRTHDAY PARTY-To predstavo si je ogledalo kar 89 anketirancev. Vam je bila všeč? Nam je bila ful. Po številu "ogleduhov" (78) sledi predavanje Senegačnika (izvrsten komentar je napisal M.A. d.o.o. -glej kazalo).

Veliko (beri 77) se vasje ogrelo za Plešasto pevko, pri kateri pa so imeli udeleženci rahle težave z dihanjem, saj so kapacitete naših učilnic nezadovoljive. Na top listi kulturnih prireditev bi 4. mesto zasedlo gledališče Anne Monroe. Kar 52 se vas je odpravilo v telovadnico-razvedrilu naproti.

Pri drugih predstavah pa je bila udeležba izredno skromna: Zbor Gaudeamus (33), Zaigrala je violina (27), Henry and June (20), Koncert dijakov SGBŠ in grafiti (8), koncert tria Unicum (7), Trilogija in Okrogla miza (5). Profesorji na naši šoli po rezultatih ankete sodeč ne spoštujejo kulture, saj so v času kulturnega tedne neprestano preverjali znanje, tako ustno kot pisno.

Na vprašanje kaj bi spremenili v kulturnem tednu pe je večina dijalo odgovorila kratko in jedrnato...nič. Nekateri ker se niso udeležili nobenih prireditev (lenobe) ter drugi...beats me. Vendar pa je tukaj tudi nekaj predlogov:

-prosti teden, brez pouka (s tem se gotovo vsi strinjamo)

-brez spraševanja in pisanja (da bi se bolj vestno udeleževali)

-skrajšan pouk

-boljša izbira prostora za prireditve
sodelovanje profesorjev in dijakov

-večje ponudbe

-take dejavnosti čez celo leto. Npr.: vsak teden enkrat

-vskladitev pouka s prdstavami

IN ŠE NEKAJ POSEBNEGA:

-učenec 4. letnika bi uvedel gladiatorske igre, pri katerih bi bili profesorji levi

-najdejo se tudi taki, ki bi si ogledali observatorij v Minhnu.

-nekdo bi imel več streljanja

In končne ocene dijakov gimnazije Ledina o kulturnem tednu:

-bolje kot lani

-dobra organizacija

-izvrstno

-slabo (v manjšini)

-še kar zadovoljivo

-dobro (večina)

Kulturni teden je torej uspel, če pa se bomo dijaki in profesorji vsi skupaj malo bolj potrudili, je lahko naslednje leto naš kulturni teden brez napak, še bolj kvaliteten in prijeten kot letošnji.

MATEJA IN ANA

INTERVJU Z IGRALCEM ANGLEŠKE DRAMSKE SKUPINE POD VODSTVOM PROF. KOBLERJEVE

No ja, moram priznati, da je bil tale intervju prav fejest zadeva, ki se je začela v petek v Ledina centru (kje pa drugje!), končala pa se je ob praznih kozarcih. Zadeva pa sploh ne bi bila tako zanimiva, če ne bi bilo takega zgovorneža kot je Balki, ki se je izkazal ne le kot dober sogovornik temveč je svoje sposobnosti pokazal tudi na odru s svojimi soigralci Miho, Simonom, Jernejem, Majo in Nušo. Open your eyes and pay attention!

MLADIKA: Ali so to tvoje prve izkušnje z igrilstvom?

Balky: Ne, vse skupaj se je začelo v mali šoli, kjer sem na zaključni prireditvi igral veter in pihal kot zmešan.

M: Koliko časa si se pripravljaj na igro?

B: Toliko kot moji soigralci, približno eno leto.

M: In kakšne so bile priprave, te je kaj mučilo?

B: Nič me ni zaje....lo, spil sem pa veliko, kot vedno.

M: Si pridobil kakšne izkušnje?

B: Zelo bogate. Npr.: Kako prenašati soigralce.

M: Kako si se pa razumel z soigralci?

B: Bilo je gut, toda špičili smo se ker je bilo preveč egov na kupu.

M: Kaj pa vaša mentorica?

B: Lahko rečem le to da je prof. Koblerjeva izjemna ženska.

M: Kakšna se ti zdi publika?

B: Težko rečem, ker smo zaenkrat nastopili le pred znanci in oni so morali biti dobra publika.

M: Si dobil kaj oboževalk?

B: Seveda, dobim 2000 pisem na dan.

M: In katera je bila najbolj perverzna ponudba?

B: Če bi dal.....intervju za MLADIKO.

M: Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

B: Nekaj bom spil, potem pa grem spat.

M: Ne, ne. Mislim glede na gledališče.

B: Aja, čakaj da se useknem. (se usekne)

Hm, z gledališčem nimam posebnih načrtov, nameravam pa oditi v Nemčijo snemat porniče. Vendar pa je glavna vloga že oddana, ker nimam dovolj dolgega...

M: O.K., bi za konec rad kaj sporočil bralcem MLADIKE?...

B: Kupujte MLADIKO in jejta kostanjev pire ter pijte CC.

M: ...in še koga pozdravil?

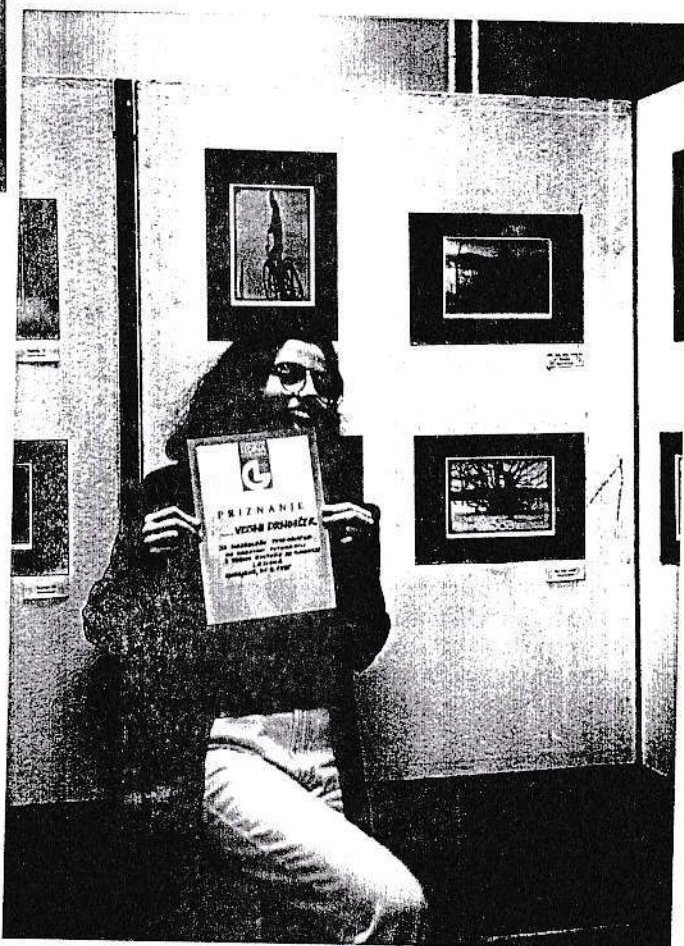
B: Pozdravil bi še svojega dobrega kolega Roberta Redforda in poslal poljubčka svoji muzici Evici.

Ekskluzivno za MLADIKO:

ANDREJA ZUPANČIČ S POMOČJO ASISTENTKE MOJCE PIKO

MLADIKA

Folk, poletje se bliža!

To pomeni, da se bomo spet metal v lahke zadeve kot so razne kratke kikkice, hlačke, mikice, skratka v zlo tenko. In nič več-če bo vreme dal, v tiste volnene puloverje pa kavbojke, pol pa še bularji ali pa gojzerji z debelimi štumfi, ki nam preprečujejo, da bi zmrznili ali pa poleg tega še podlegli šljivam. Na koncu smo bili s šali, rokavicami, z različnimi kapami in debelimi jaknami in bundami tako zabasani kot kronično prehlajeni merjasci. Pomlad s poletjem je vsaj boljša v tem, da nam ni treba pol ure prej ustajat, da se oblečemo, po tem v šoli pa spet slečemo. Letošnji jesen in zima sta pripisovali leather, vinil in umetno krzno, kar pa se bo nosilo tudi v del pomladi.

Temu se bo pridružilo veliko srebra in nekaj zlata, pri višjih temperaturah, pa bo nastopil tudi saten, svila, bombaž, nasploh torej malo umetnih stvari že zato, ker se takrat potimo - to stvar, ki gre iz nas, pa sprejemajo predvsem naravne tkanine.

Vladal bo sicer kar širok spekter barv (povdarjam; ŽIVIH !!!), vsekakor pa se govori, da bodo v ospredju (ker mora tam vedno nekdo biti) predvsem bela, ohranile pa se bodo tudi ostale naravne barve od lanskega leta.

Kot sem omenila v uvodu, se bo nosilo kratko-ozroma se je že začelo nositi, za tiste, ki pa jim to ne odgovarja še vedno ostajajo IN dolge obleke in razvlečene majice z velikimi izrezi in dekolteji nasploh. Tudi široke hlače vseh dolžin pridejo v poštev.

Torbice so še vedno priljubljene, vendar pa naj ne bi bile podobne tistim za na plažo (po velikosti !). Priporočajo se čisto majhne, na dolgih ročajih oziroma traktih, oziroma ne vem kako naj rečem tistemu, kar imamo okoli ramen ??? Skratka, velika naj bo le

toliko, da boste lahko vanjo spravili le najnujnejše - denarnico, sončna očala in kondome.

Čevlji naj bi prikazovali modo 50-ih in 60-ih, kar pomeni z visokimi, širokimi in nasploh samo konjskimi petami in 1001-imi traktom. Če pa že ne s tako peto, pa vsaj s trakci ali obratno. Vsekakor pa si kupujte take čevlje, ki vam povdarjajo noge, ne pa mode!

Modni dodatki letos niso skromni, vendar zelo prilagojeni obleki ki jo nosite, kar pomeni ne bodite božične jelke, ker ste ta čas že zamudile, ampak okrašene v mejah normale - vsaj tako pravijo tisti malo višje. Jaz prisegam na voodoo talismane (baj-d-wej). S frizurami pa je malo težje !

Če si nameravate spremeniti videz obstaja več možnosti.

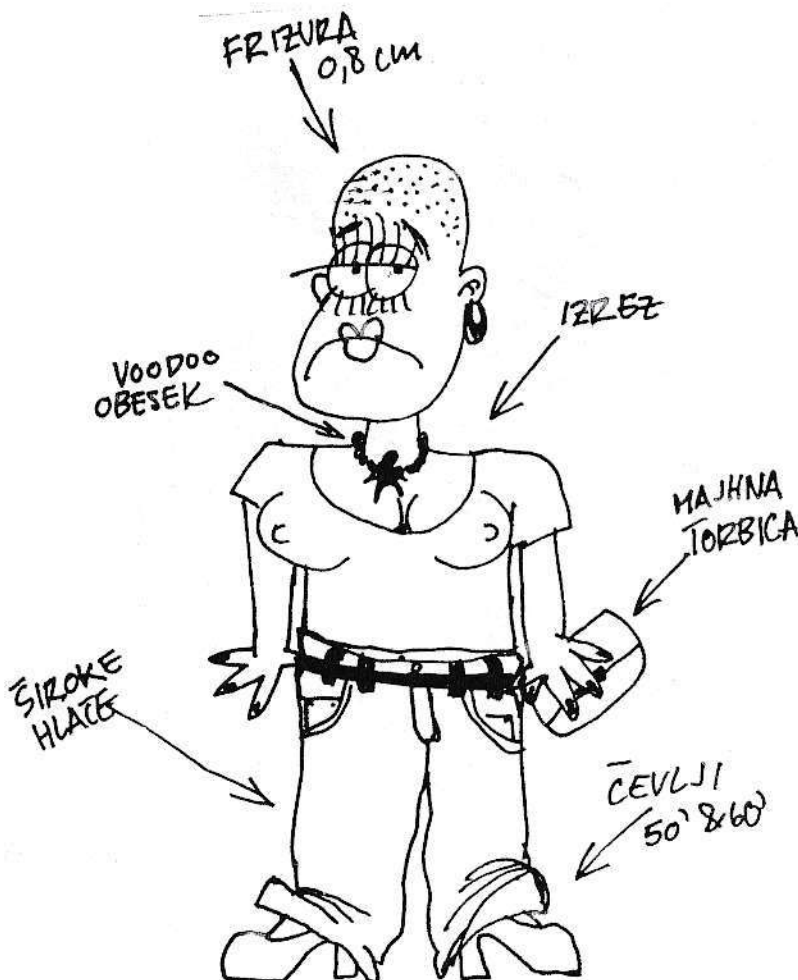
Lahko se ostrižete na zelo kratko (bodisi na 0.8cm, ali resice, ali na deško, ali pa si jih še polizete - wet look) in se pri tem še pobarvate na čisto drugo barvo (belo, blond, oranžno, plavo, črno...).

Za tiste uglejane pa tako ali tako ni sprememb. Sicer pa sploh ni nujno, da morajo biti.

Tako, poletje se res bliža, še prej pa je pomlad, ki se je že začela in z njo vse lepote, tako da se morate tudi ve prebuditi in pokazati svoje. Pa naj bo to obleka, čevlji, torbica, frizura, make-up (za intermezzo: vijolična in roza barva baje), ali pa le Vi. V tako vzdušje narave se ti težko vključiti.

Pokažimo fantom, da znamo - to je Jelovica!

No, glede na to, kaj sem vam nametala, vem, da sploh ne bo problemov. Sploh pa, sej smo z Ledine - bodoči intelektualci !!!

Greta Evangelista

MLADIKA

NARODNI OBIČAJ

Važno je pobediti sjevernog medvjeda

V prejšnji številki smo obravnavali narodni običaj gutanje struje. Privrženec tega običaja je bil tudi Nikola Tesla. V gutanju struje je dobil nov navdih za raziskave na področju elektromagnetike.

Danes pa se posvečamo običaju, ki je menda še pomembnejši. Gre za boj s severnim medvedom.

Polarni medved (lat. medvedus polaris);

njegove glavne značilnosti:

- bel kožuh
- največja medvedja vrsta
- dreves se izogiba
- kadar je lačen, je nevaren človeku
- spolni dimorfizem
- placentalni sesalec
- kratek rep
- platfus

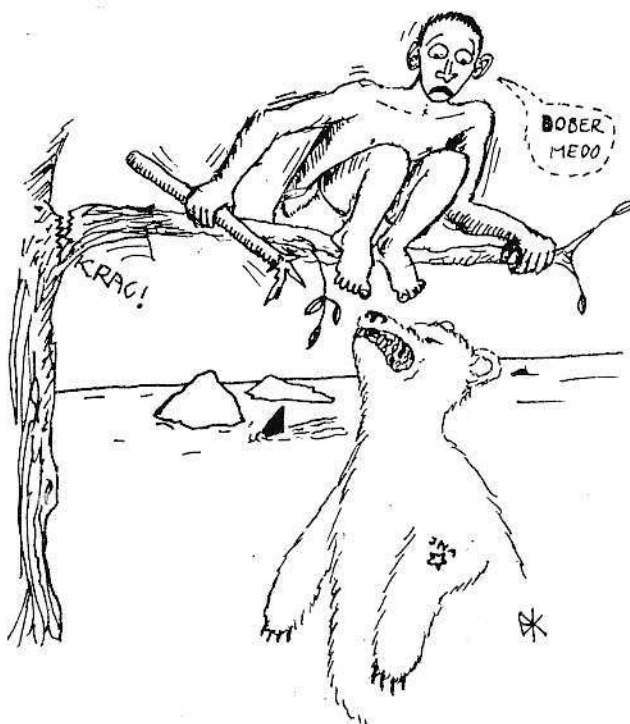
POSTOPEK:

Najprej si preskrbimo odraslega severnega medveda (stanovalci ZOO-ja ne štejejo), zato je potrebno da se odpravimo na severni tečaj. Ko ga najdemo začnemo v relaksivne namene sesati motko (kot opisano v prvem delu te rubrike). Ko smo sproščeni pogledamo medveda v oči. Takrat nas najverjetneje napade. Če ni pri roki drevesa na katerega bi se povzpeli, se moramo braniti z motko. Medveda z njo naklestimo. Medveda moramo fizično izčrpati. Medved se bo najverjetneje začel kesati. To ugotovimo s pojočo travico, ki jo dobimo pri TOFSI d.o.o. Skesanega medveda pošljemo nazaj v divjino. Po uspešno opravljenem boju nas prevzame val energije in občutek superiornosti. To je nepozabno doživetje.

Opozorilo: Boriti se moramo samo v spodnjem perilu (kar pripomore k stiku z davnino). Pomembno je tudi da se borimo z izpraznjenimi prebavili (ohranimo čisto spodnje perilo).

“Neki ljudi kažu, da nije baš važno pobediti sjevernog medvjeda. A ja jim kažem kova: kad sam se prvi put neo sa sjevernim medvedom posrao bi se u gaće, da mi nisu prazna crijeva, a bio je to najbolji dan u mom životu.”

Sabid Kosmatkomeđed

SEXSUAL PROBLEMS

Opozorilo: pisec teksta ne odgovarja za morebitne posledice, ki lahko sledijo če bralec (to si ti, ja ti, k' bulš) tega teksta ne prebere le tega do konca. Če pa preberete ta tekst vam osebno jamčim plodno in veselo življenje, dokler ne odbije zadnja ura vašega življenja (a ga plačujejo po vrsticah, da tolk naklada al kaj). Prosim pa vas še nekaj. Preden preberete sledeči stavek se zavedajte, da so te "morebitne posledice", ki se vam lahko zgodijo če... izguba vseh telesnih dlak (kva, a si ti vudu čarovnik, al kaj). Torej, ta tekst je o...računalništvu. Ja o tistih čudovitih napravah, ki mnogim služijo le za obtežilnike za papir. Toda zdaj ne smete prenehati z branjem, saj so vam posledice če le to storite znane. Torej otroci, danes se bomo pogovarjali o vplivu računalnikov na dandanašnji svet (sej sem vedu, da ga plačujejo po vrsticah).

No, toliko za uvod. Zdaj pa resno. Hitro govorite: "pikčasta ptička v pikčasti kletki". Šala. Zdaj pa zares resno. Torej, kaj pomenijo računalniki v današnjem svetu? Po svetu največ ljudi po svetu uporablja računalnike za zabavo in sprostitve (a tud to lahko delajo, al kaj. Mami, oči računalnik kupit). S tem seveda mislim na gromozanske količine iger, ki so vam na voljo. Od iger, ki zahtevajo razmišljanje, do iger, ki zadostijo vsem vašim nagonom. Da, tudi tistim. Ja, že Rimljani so radi rekli: "Kruha in iger."

Naslednja zadeva, od katere imate korist če ste lastnik računalnika so uporabni programi, kar je pravzaprav razlog zaradi katerega so bili računalniki kakršne poznamo danes izumljeni. In ta razlog je seveda (sajenje rožic. Tišina v zadnji vrsti) olajšanje različnih opravkov, ki bi brez računalnika trajali dneve. Tako danes poznamo toliko različnih programov, da se razpon le the pravzaprav giblje od programov

Spolne vzgoje, do programov, ki vam brez problemov izrišejo načrt Empire State building-a. Seveda pa so to le programi v javni lasti oz. programi, ki so dostopni vsem (z denarjem seveda). Obstajajo še programi, ki služijo upravljanju najbolj zapletenih vesoljskih programov, ki jih uporablja NASA ter programi ki pravzaprav vodijo celotne vojske oz. njihovo oborožitev.

V tretjo skupino uporabe računalnika, pa bi jaz uvrstil računalnik kot povezavo s svetom. Le malokdo še ni slišal za Internet oz. www (world wide web). To seveda pomeni mrežo računalnikov, ki je razpletena po celem svetu. Internet vam nudi dostop. Tukaj ne manjka še ena beseda, saj to drži. Internet vam rasnično nudi dostop. In to dostop do neverjetne količine podatkov, ki prihajajo iz vseh koncev sveta. Kličete lahko v Belo hišo, ali pa si naročite karte za nastop Rolling Stonesov. Za Internet velja geslo: "You name it, you got it." Celo publikacija in propaganda terorističnih organizacij se najde ("Join the Iraqi group of mass murderers"). Seveda pri medsebojnem komuniciranju računalničarjev ne smem pozabiti mnogoštevilnih BBSov, ki zadnje čase rastejo kot gobe po dežju.

Torej, to naj bi bil moj članek za katerega upam, da vam je približal čudoviti svet računalništva, vsaj malo bližje (money sucker, po vrsticah ga plačujejo). Glede naslova pa le to. Ker vem, da mnogi že po naslovih izbirajo članke, ki jih nato preberejo (pa še prou maš) sem se odločil za naslov za katerega sem prepričan, da bo pritegnil malo intelektualnih glav Ledine. Pa še to za tiste, ki so vztrajali do konca članka: "Way to go!"

Matej

Priprava na Šala maraton

Kot vemo vsi, je Šala maraton prireditelj, na kateri se zberejo vsi najboljši kolesarji iz celega sveta. Ker moraš za udeležbo na tem maratonu biti obvezno učlanjen(a) v neko kolesarsko društvo, ti predlagam, da se odločiš za društvo Joken, ki deluje na Kolesarski ulici 13 v Ljubljani. Tam boš dobil(a) trening, ki ti bo pomagal osvojiti vsaj eno od prvih treh mest na Šala maratonu. Ker pa je povpraševanje po tem treningu veliko in je navodila zato težko dobiti, bodo tokrat bralci Mladike prejeli navodila v naprej in tako dobili možnost za daljše priprave.

Prvi trije dnevi treninga so predvsem psihičnega značaja. Začneš s tem, da se usedeš za mizo in vzameš v roke list papirja in svinčnik. Na prazen list pričneš pisati: JAZ TO ZMOREM, JAZ TO ZMOREM,... Po približno stotih tako popisanih listih, vzameš radirko in pričneš radirati, kar si do sedaj napisal(a). Če ti to uspe v treh dneh, lahko preideš na trening s kolesom. Tu pa se pojavi problem, kje dobiti kolo. Malo pomisliš in se spomniš babičinega kolesa, ki že vrsto let sameva v kleti. Pripelješ ga iz kleti in ga temeljito očistiš, ter vrtilne dele namažeš s jedilnim oljem (boljše je, če je bilo že večkrat uporabljeno). Tako dobiš kolo, ki je v voznem stanju in pričneš s treningom, ki naj bi trajal vsega skupaj samo tri dni. Za prvi dan bo dovolj, če se boš odpravil(a) iz Ljubljane do Maribora, tam imel(a) enourni počitek, ter se poln(a) energije vrnil(a) nazaj v Ljubljano. Ko pa prideš domov, pa moraš narediti sledeče, če se hočeš izogniti poškodbam nožnih mišic: vzameš žico, katere prvi konec daš v levo luknjo električne vtičnice, drugega pa si prilepiš na mezinec leve noge. Za tem vzameš še eno žico, katere prvi konec daš v desno luknjo, drugega pa držiš v desnici (roki). V takem stanju ostani približno eno uro in garantiram ti, da se boš po tem počutil(a) kot prerojen(a), saj se bo tvoje telo napolnilo z energijo, katero si porabil(a) med kolesarjenjem. Poleg izgubljene energije pa moraš svoje telo napolniti tudi z vodo, katero si med kolesarjenjem porabil(a) z znojenjem. To narediš tako, da si pred spanjem iz kopalnice do svoje postelje napelješ cev, ki te bo med spanjem polnila z vodo iz ljubljanskega vodovoda. Mimogrede pretok vode v cevi, naj nebi presegal $20 \text{ dm}^3/\text{s}$. S tem si končal(a) peti dan treninga. V šestem dnevu te čaka relacija Ljubljana-Dunaj in Dunaj-Ljubljana. Z vožnjo moraš začeti zgodaj zjutraj, če se hočeš iz Dunaja vrniti še isti dan (do 23:59:59.99h). Med samo vožnjo pa ti priporočam, da pijš jogurt ŠE PA ŠE, ki ti bo vlil voljo do kolesarjenja, tudi ko boš že čisto fuč. Ko se (če se) vrneš iz te relacije nazaj v rodno Ljubljano, ponovi polnitev svojega telesa z energijo in vodo. S tem se konča šesti dan in prične sedmi dan treninga. Ker vemo, da je sedmi dan v tednu nedelja, bo tudi sedmi dan treninga nedelaven. Torej uležeš se v svojo posteljo in se vprašaš, ali sem pripravljen(a) za Šala maraton. Lahko ti odgovorim, da si, saj še nobenemu kolesarju ni uspelo v enem dnevu prekolesariti pot od Ljubljane do Dunaja in nazaj. Torej vidimo se na Šala maratonu, ki bo čez deset dni v kraju Biker.

See you soon
Sever

MISS GIMNAZIJE LEDINA 94-95

V zadnjem mesecu sva se srečala z mnogimi dekleti, ki nama niso dale spati. Mnoge so izučeni fotomodeli in jim nastavljanje ne dela večjih problemov, nekatere pa se niso in niso sprostile, kljub obljubam, da jim ne bova nič storila. Problemi pa so se začeli že mnogo prej, ko sva dekleta vabila pred najine objektivne. Mnoge so bile sramežljive: "Kaj bom js tm, k je pa tolk dobrih bej na šoli?", vŕeč mi je če se dekleta ne zavedajo svoje privlačnosti. S težavo sva prepričala 27 deklet in MLADIKINA žirija + midva smo izbrali MISS FOTOGENIČNOSTI GL in tri spremljevalke.

V žiriji smo bili: direktor MLADIKE Blaž Kondža, Jaka Fon, Urša Kavšek, Suzana in Staš. Zahvaljujeva se vsem dekletom, ki so bila pripravljena sodelovati v tem natečaju.

FOTO POZDRAV Suzana in Staš

JANA, MISS '95

MLADIKA

SIMONA

SPREMLJEVALKE

RENATA

POGREBI IN BESEDA "JE REGRETTE" (obžalujem)

Ob besedi pogreb mi vedno pride pred oči prizor, kako stojijo v črno ali temno modrem oblečeni ljudje v nekakšnem polkrogu, nekateri celo jokajo – torej pogrebna ceremonija. Vedno pa vsi zrejo nekam v prazno. Nihče ne posluša duhovnikov pridige – zdi se, kot da govori v prazno – in vsi so v svojih mislih, v svojih spominih na pokojnega, pa naj bodo ti lepi ali grdi. Če so ti spomini lepi in smo imeli to osebo radi, nam v glavi kar odmeva beseda "je regrette", torej obžalujem. Najbolj smešno je to, da nam ta majhna besedica lahko sesuje življenje kar za nekaj časa, ker se obdolžujemo za dejanja v preteklosti povezana s pokojno osebo. Zakaj? Zakaj se obdolžujemo za nekaj kar se je zgodilo daleč v preteklosti in zdaj nima več pomena?

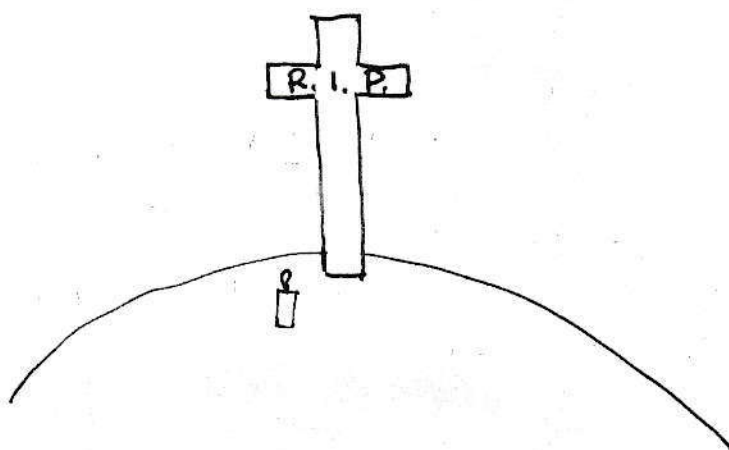
Sledijo neprespane, prejkane in z grozo napolnjene noči, ker si ne moremo izbiti iz glave prizora s pogreba. Neverjetno, kako nam ena pogrebna ceremonija lahko vse skupaj še oteži. Verjetno nam bi bilo veliko lažje, če bi vse to lahko uredili pri samem sebi in se sami v mislih poslovili od osebe brez te velike ceremonije in poslovnega govora, ki je včasih prav "nadležen" – že tako težko situacijo še otežijo.

Verjetno se sprašujete, zakaj imam toliko proti pogrebom. S pogrebi imam izredno slabe izkušnje s psihične strani. Povrh vsega, kdo pa ima rad pogrebe? Nihče (izjeme potrjujejo pravilo), torej ni nobenega razloga, da bi še obstajali. Mogoče se mi bo pa celo kdaj uresničila želja in bodo pogrebe ukinili.

Pogrebni urednik

Osmrtnice sprejemamo vsako sredo, osmo šolsko uro v učilnici 9. Cena odvisna od velikosti pokojnega.

UREDNIŠTVO

MLADIKA

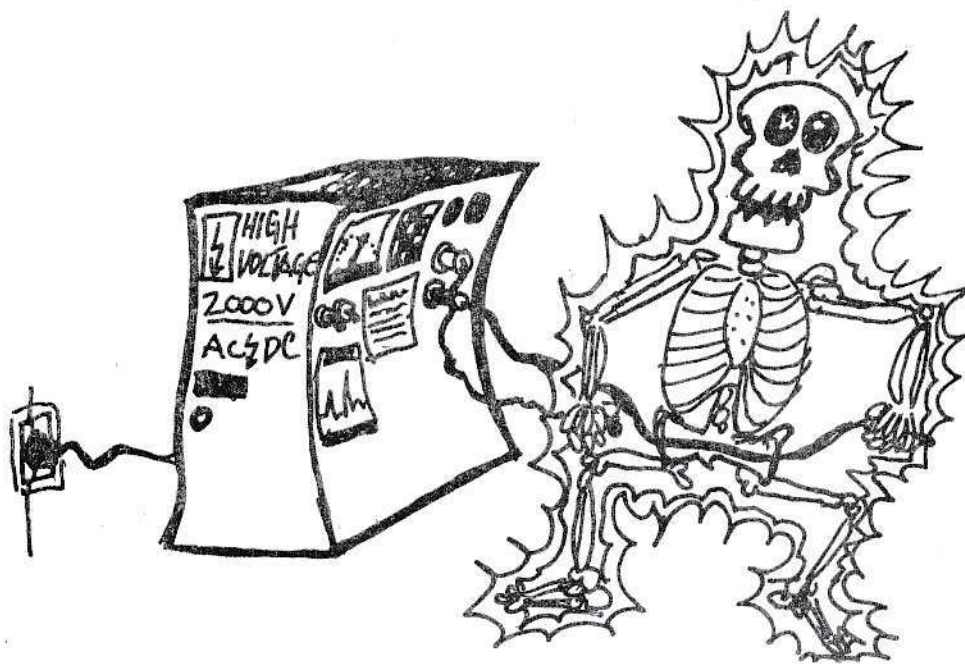
RAVE PARTY

V Mladikinem nabiralniku smo dobili rave party - listek in ta listek je prišel meni v roke in ker sovražim rave party-je, priporočam tistim, ki niso istega mnenja kot jaz, da nehajo brati ta "sestavek".

Dejstvo je, da so taki žuri podni, ker na teh house - party-jih (več dnevnih in nočnih) ljudje ne delajo drugega, kot da se pomankljivo oblečeni, pod vplivom kakšne trave ali pa ecstasy (pa še česa drugega) stalno valjajo po lastnem bruhanju, scanju in spermi ob poslušanju ogabne glasbe. Zdi se mi, da je to totalno dekadencijska stvar. Najbolj ogabno je pa to, da jih nekateri primerjajo s hippy-ji. Kako si upajo! Še ljudje, ki hodijo na rave party-je so totalni ANTI hippy-ji. Hippies so imeli s svojim načinom življenja vsaj en namen, teli človečki pa to delajo brez veze; človek lahko še dobi občutek, da to delajo samo zato, da bi se spustili na en blazno nizek nivo in po možnosti, da bi si še znižali I.Q. Povrh vsega pa je še glasba grozna. Nič ne sporoča, še glasba ni. Vse skupaj je eno navadno, brezvezno, elektronsko, ritmično nabijanje in kakovost te glasbe lahko primerjamo s kakovostjo taivanske majice.

Res ne vem, kaj vidijo ljudje v tej glasbi in na teh žurih, če mi pa zna kdo odgovoriti na to, bi pa prosila, da mi, ker me resnično zanima.

S.B.

MLADIKA FILES, ZAUPNE BESEDE D.O.O.

PIŠE STRANAC U.N.

Takole, dragi bralci in drage bralke, napočil je trenutek slovesa. Vaš najljubši svetovalec, psihiater in tudi ginekolog vam še zadnjič svetuje in odgovarja na vaša pisma. Naslednje leto vam bo iz zdrav in zagat pomagal novi doktor, ampak njegovega imena še ne smem izdati. Jaz se selim v višje učne sfere in bom vsekakor mnogo mislil na vas, morda vam bom tudi kaj pisal, skratka ostali bomo v vezi. Vsekakor pa vam obljubim, da bom v duhu za vedno ostal z vami. Sedaj pa k stvari. Še zadnjič. Final cut.

ŠIFRA: PODALJŠEK

Svetovalec! Moje one po 12 letu moje starosti ni več raslo in je zato zelo kratko. Sedaj sem dobil punco in pripravljava se na prvi spolni odnos. Po mojem se mi bo punca smejala, ko bo videla moje "premoženje", Že čisto obupan sem v neki reviji zasledil operacijski poseg, z katerim ti spolni ud podaljšajo. Ali mi lahko poveš, kje bi to lahko storil? Ali je to boleče?

Svetovalec : Tvoj problem spada med najbolj pogoste probleme moškega sveta. Za tako operacijo so vsposobljeni vsi ljubljanski mesarji in frizerji, še posebej tisti iz Litostroja. Odločiti se boš moral le za pravilno dolžino in širino, da ne bo prišlo do pomote. Če je to boleče? Ja, to je zelo boleče in dolgotrajno. Piši o uspehu!

ŠIFRA: INFORMACIJE

Zelo sem zaljubljena v fanta iz 2 ali 3 letnika naše šole, ki ima bife v Ledina centru. Ne vem pa, kako mu je ime. Mi lahko pomagate ?

Svetovalec: Jure Butina, bife Buti. Bravo Đuro !!!

ŠIFRA: DEPRESIJA

Že kot otrok sem bila vedno depresivna in žalostna, tudi precej vase zaprta. To se je ponavljalo do sedaj, ko sem se vam odločila prvič pisati. Moja depresija izgleda takole : Ležim na tleh v moji sobi, gledam v steno in sem tiho. Če kdo pride v mojo sobo, mu rečem da se imam fino in da je vse cool. Poslušam The Cure in Joy divisson, oblačim pa se vedno v črno. Imam kar nekaj prijateljev, ampak meni je za njih vseeno. Zdi se mi, da sploh nočem več živeti. Kaj naj naredim?

Svetovalec: Ubij se.

ŠIFRA: KLEVETE

Dobar vam dan. Moje je ime Zoran Đ. in sem zelo užaljen. Vi ste u pretpošlom broju o meni pisali da sam ja jednog pretuko I da je onaj bio nedužan. Boga mi da to nije tako,

kunem vam se smrču moje majke rodne. On mi je reko da sam ja čefur, a ja to sigurno nisam. To sam mu htio objasniti prvo rečima, ali bilo je mnogo buke jer smo stajali u centru grada, pa me nije čuo. Odlučio sam da mu to kažem rukama, u azbuki za gluhoonijeme. Nisam dobro pazio i čovek je stajao suviše blizu. A boga mi, nije htio da padne ni posle 6-7 rečenica, pa sam mu sa žaljenjem stavio tačku na oko. Tako, to se je zgodilo, ne pa da sam ga ja izazivao. Molim da to objavite. Hvala vam!

Fajter Z.Đ.

Svetovalec: OK, on je bil kriv in je dobil svoje. Samo jaz se ne spomnim da bi dobil kakšno pismo o tem, da si ti koga pretepel. Mogoče si hotel pisati na Mladino, ne pa na Mladiko. No ja, pismo objavljamo, čeprav najbrž ni za nas.

ŠIFRA: Rad bi kupil pištolo ali puško, ker moram ubiti dva soseda. Živim na Fužinah, upam da me razumete. Ali mi lahko napišete cenik in mi svetujete pri izbiri? Morda imate tudi za to strokovnjaka?

Svetovalec: Ja, imamo ga. Javi se Četnikovem atu ali Andreju Odgovornemu. On bo vedel kaj več o tem.

ŠIFRA: OBVESTILO

Posadil sem 500 sadik marihuane nekje v Mostecu in pozabil, kje. Poštenega najditelja prosim, da se javi Mladiki in me obvesti. Bogato ga bom nagradil.

Svetovalec: Čim prej nam sporočite najdbo in bodite pošteni.

ŠIFRA: NEDOLŽNOST

Pred kratkim sem izgubila nedolžnost z ljubljeno osebo. Ampak zelo me je bolelo in sem mu rekla, da nočem več. Bil je tako razočaran, da si je prerezal žile in skočil skozi okno. Ni dobro padel in je še živ. Kaj naj mu rečem, ko ga bom obiskala v bolnici ?

Svetovalec: Poljubi ga in mu reci, da nisi mislila resno.

KOMENTARJI O ŠOLSKEM ŽIVLJENJU, NAJDENI V NABIRALNIKU

- 4. Letniki, speljite se že enkrat stran in dajte prostor mladim
(1 letniki tissk)
- "Pomlad nekateri narobe razumejo," se je razjezila Barby 2,"če mislijo, da me bodo ujeli na tako ceneno darilo, se motijo!"
(našla je crknjeno miš v svoji torbi tissk)
- Kdor nosi drede ne spoštuje tople grede. (literarni krožek tissk).
- Odhoda 4. letnikov se je še najbolj razveselil policaj pred Brezo.
(na dan njihovega odhoda bo v znak veselja nosil pisano kapo in od jutra do večera po

križišču skakljal po eni nogi tissk)

- Lepi je dobil kazensko- vzgojni ukrep od ravnatelja (snažilki je pokazal svoje mednožje in vzklikal protidržavna gesla tissk)

- "Večerna šola dobiva največ učencev prav iz naših zavodov", se je pohvalil Veliki diktator (zahteval bo kolajno od predsednika in red zaslug in časti od abrambnega ministra tissk)

- Po maturi bo javno rajanje, ples in pitje v Ledina centru (lepa Vida je rekla, da bo vsak, ki pade, od nje dobil pivo tissk)

- Ko ne bo več Kondže, bom ta neumni časopis preimenovala v Rokodelske novice, se je veselila znana padalka (zaradi motenja javnega reda in miru so jo morali organi za notranje zadeve umakniti v prostore za streznitev tissk)

- **TELEVIZIJSKA ŠALA:**

Barby 1: Sestrica, a ti je všeč moj novi tip, hi hi hi?

Barby 2: Ne, hi hi hi.

Barby 1: Zakaj, hi hi hi ?

Barby 2: Nima svoje oddaje na televiziji, hi hi hi.

Barby 1: To me pa res ne moti, hi hi hi! Je pa zato lep in pameten, hi hi hi!

Barby 2: Ampak še zmeraj nima svoje oddaje, hi hi hi!

Za vas je 4 leta pisal in odgovarjal in objavljaj

*Dr. Čoklč, Stranac u noći, Školč ali na kratko
Jure.*

AIDS vs HUMAN

Še nekaj drugega živi,
nekaj bolj blizu mene,
čeprav globlje znotraj
vstopa vame.

Možgani so postali krematorij
lastnih klicev na pomoč,
nemočen se prepušчам
toku časa da naredi svoje.

Od zla opit notranji demon
uničuje življenski plamen,
s pogrebnim korakom
se bližam koncu.

Varuj se hodečih klavnic nedolžnežev.

KOROŠEC ANDREJ

KI TE JE LJUBIL... (Posvečeno Mihatu)

Ki si ga ljubila.
Pa si ga res?
Ali pa si se oklepala te misli v strahu,
da boš nekaj zamudila.
Ljubila si ga,
ker si ga pač morala.
Lahko bi ljubila tudi nebo, kamen ali sebe.
Odločila si se za njega.

Prekmalu si se zrušila pod težo
škodoželjnih nasmehov,
ki so nosili krinko topline.
Pošiljala si iskre iz oči,
iskre poželenja,
njemu,
z izprieno krvjo.

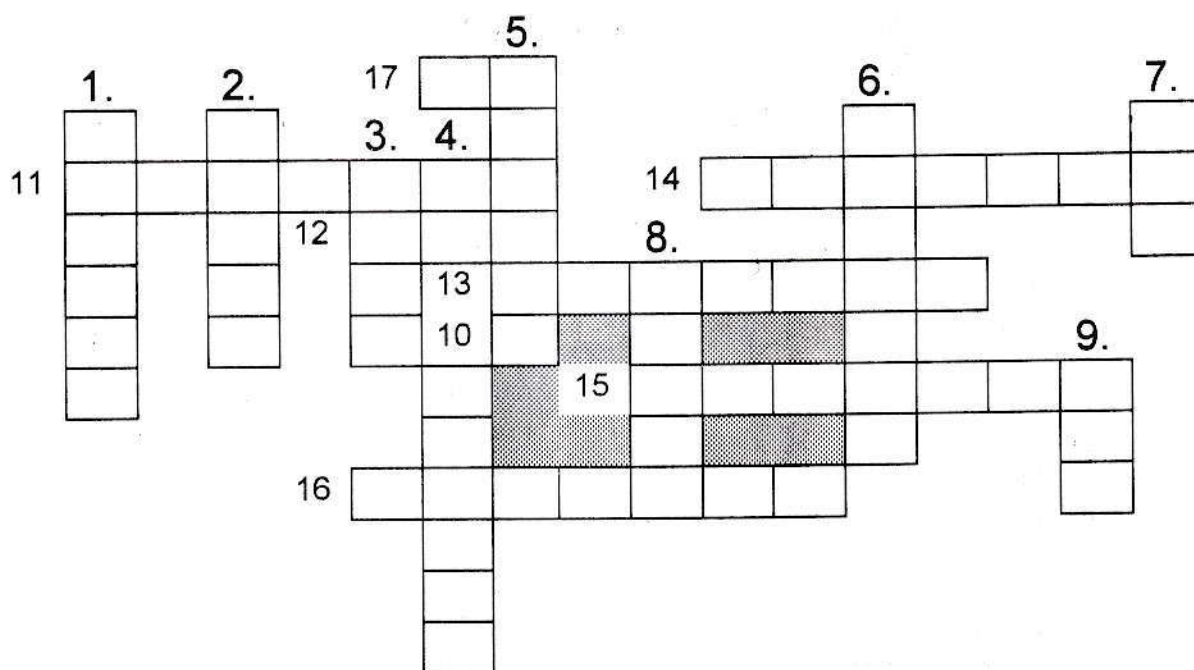
Razkrila si vso sijočo gnilobo,
ki je čepela na dnu kristalne posode.
Ljubila si se z pogoltnim misijonarjem,
ki te je prisilil,
da si mu sledila na overdose expiriance.
Preprosto je bilo razumeti,
da boš izginila iz tega sveta.

Predsodek je postal razlog
za tvoje nesebično razdajanje psihe
glodajočim parazitom.
Po zaslugi tvojega fanta (boga?)
si se spremenila v kup pepela.
Too bad.

by Andreja

ŠPORTNA-NAGRADNA KRIŽANKA

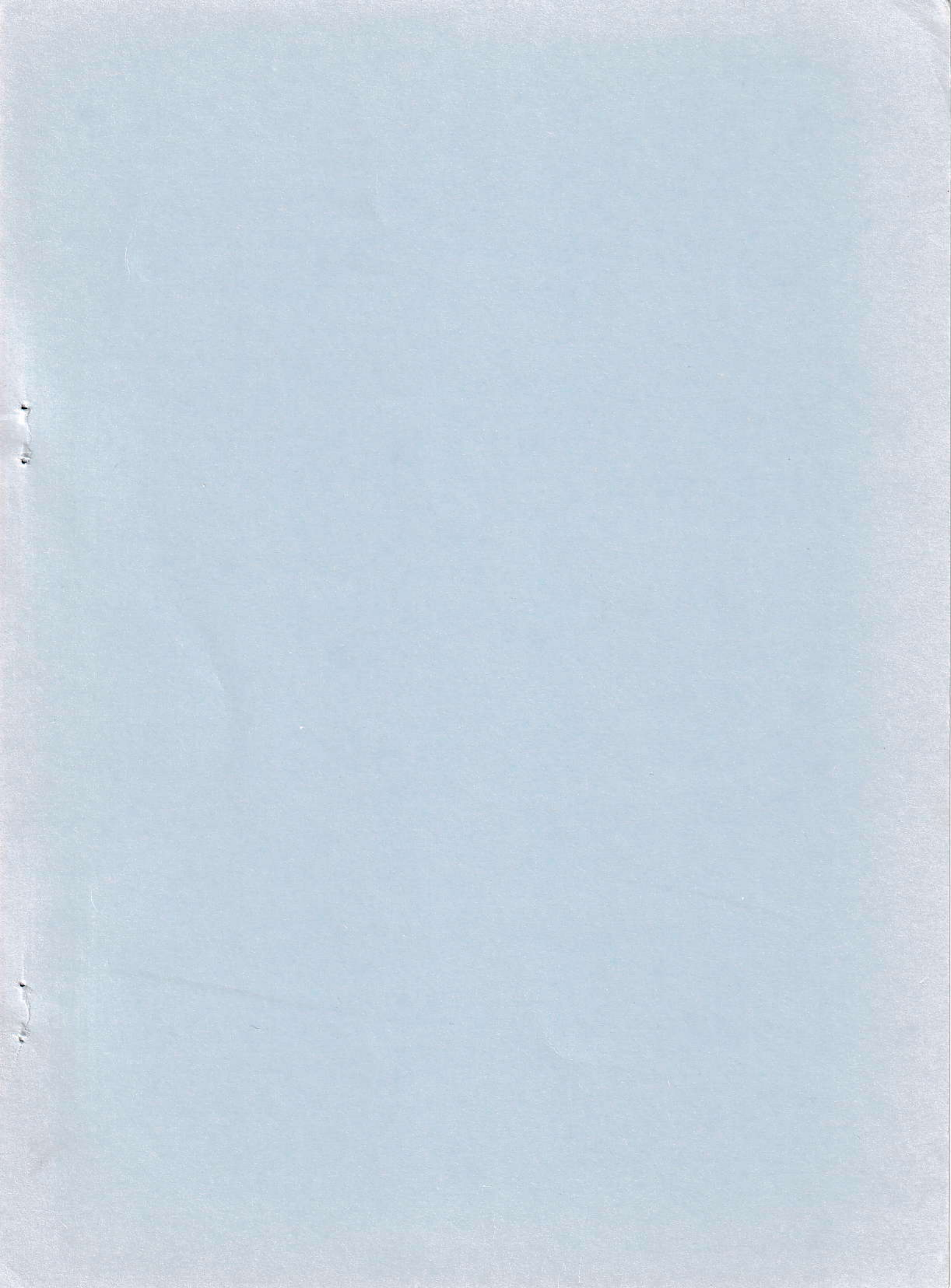

NAVPIČNO

1. Italijanski nogometas Roberto
2. Brazilski voznik F1
3. Slovenski plavalec Majcen
4. Krel Osmoson
5. Smučarska disciplina
6. Ameriški košarkarski igralec Charles
7. Poteza pri šahu
8. Slovenski nogometni trener Oblak
9. Napaka pri teniškem udarcu
10. Italijanski voznik F1 Alesandro

VODORAVNO

11. Država v kateri bo naslednje svetovno prvenstvo v nogometu
12. Zadelek pri nogomrtu
13. Igra z žogo
14. Država v kateri je bilo nazadnje svetovno prvenstvo v nogometu
15. Italijnski smučar Tomba
16. Avstrijski smučarski skakalec Goldberger
17. Vrhunski športnik

37.014.77

MLADIKA

MLADIKA : [časopis...

izposojni rok 14 dni

L30286 Knjižnica Gimnazije Ledina